

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(femte avdelningen i utökad sammansättning)
den 19 oktober 2006 *

I mål T-311/04,

José Luis Buendía Sierra, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission,
Bryssel (Belgien), företrädd av advokaterna M. van der Woude och V. Landes,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av G. Berscheid och V. Joris,
båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten D. Waelbroeck,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om ogiltigförklaring

- av beslutet som fattats av generaldirektören vid kommissionens rättstjänst om att endast tilldela sökanden en enda prioritetspoäng från generaldirektoratet för befordringsomgången 2003 — ett beslut som delgavs den 2 juli 2003 och fastställdes genom tillsättningsmyndighetens beslut, som delgavs den 16 december 2003,

- av tillsättningsmyndighetens beslut att inte tilldela sökanden någon särskild prioritetspoäng för ytterligare verksamhet som utförts i institutionens intresse för befordringsomgången 2003, som delgavs genom systemet Sysper 2 den 16 september 2003,

- av följande beslut: tillsättningsmyndighetens beslut att tilldela sökanden totalt 20 poäng för befordringsomgången 2003, förteckningen över meriterade tjänstemän i lönegrad A5 för befordringsomgången 2003, som offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 69-2003 av den 13 november 2003, förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A4 under befordringsomgången 2003, som offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 73-2003 av den 27 november 2003 samt beslutet att inte skriva in sökandens namn i dessa förteckningar,

- i den mån det är påkallat, av tillsättningsmyndighetens beslut av den 15 juni 2004 att avslå det klagomål som sökanden hade gett in den 12 februari 2004,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby och K. Jürimäe,

justitiesekreterare: handläggaren I. Natsinas,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 29 september 2005,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 26 första och andra styckena i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för omständigheterna i målet (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), föreskrivs följande:

”En tjänstemans personalakt skall innehålla följande:

- a) Alla handlingar om tjänstemannens administrativa ställning och alla utlåtanden om hans kompetens, prestationsförmåga och uppförande.

b) Tjänstemannens eventuella synpunkter på dessa handlingar.

Handlingarna skall vara registrerade, numrerade och lagda i akter i löpande ordning; de handlingar som anges i punkt a får inte användas eller åberopas av institutionen mot en tjänsteman om de inte meddelats honom innan de lades i akten.”

2 Artikel 43 första stycket i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”Varje tjänstemans kompetens, prestationsförmåga och uppträdande i tjänsten med undantag för tjänstemän i lönegraderna A 1 och A 2 skall regelbundet redovisas i en rapport som skall utarbetas minst vartannat år enligt villkor som fastställs av varje institution i enlighet med artikel 110.”

3 Artikel 45.1 första stycket i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”En tjänstemans befordran skall beslutas av tillsättningsmyndigheten. Detta skall ske genom att tjänstemannen placeras i den närmast högre lönegraden i den kategori eller i den tjänstegrupp som han tillhör. Befordran skall ske uteslutande genom ett urval bland de tjänstemän som fullgjort en minimiperiod i sin lönegrad och efter en jämförelse av kvalifikationerna för de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran och av rapporterna om dessa.”

4 Den 30 oktober 2001 antog kommissionen ett meddelande avseende ”rapporten om karriärutveckling” (personalutvärdering) och befordran (SEK(2001)1697). I detta meddelande fastställs riktlinjer för personalpolitiken för att upprätta ett samband

mellan karriärutvecklingen och utvärderingen av de resultat som tjänstemannen redovisar och hans potential. I meddelandet anges bland annat att det nya systemet för befordran huvudsakligen kännetecknas av att det kommer att vara meritbaserat. Kommissionen har tillagt att merit är ett dynamiskt och kumulativt koncept (en ackumulering) ... Den kvantifieras med hjälp av ett poängsystem. Efter en viss tid (i förhållande till ackumulerade meriter) ger de ackumulerade poängen tjänstemannen rätt att bli föreslagen att bli befordrad till en högre tjänstegrad. Kommissionen har anfört att de betyg och omdömen som varje enskild tjänsteman erhåller i karriärutvecklingsrapporten motsvarar meritpoängen (nedan kallade MP) till vilka prioritetspoäng adderas (nedan kallade PP). Kommissionen har påpekat att tilldelningen av dessa PP alltid skall motiveras skriftligen med argument som anknyter till meriterna. De avser att belöna de tjänstemän som anses vara de mest förtjänstfulla genom att öka deras befordringsmöjligheter eller göra det möjligt för dem att bli befordrade under det innevarande befordringsförfarandet. Kommissionen har preciserat att tilldelningen av PP även skall vara motiverad med utförligt formulerade bedömningar. Kommissionen har tillagt att PP skall tilldelas i enlighet med en hierarki av kriterier som syftar till att urskilja den personal som anses ha gjort sig förtjänt av PP. Enligt kommissionen är det grundläggande kriteriet en jämförelse mellan meriterna hos hela generaldirektoratet, särskilt med beaktande av personens potential (på grundval av en objektiv bedömning av de prestationer som tillhandahållits och den kompetens som uppvisats). Kommissionen har betonat att syftet med systemet särskilt är att säkerställa största möjliga samstämmighet mellan bedömningar mellan de olika avdelningarna inom kommissionen. Kommissionen har slutligen preciserat att det helt logiskt även rör sig om att säkerställa att de intervall med vilka befordran sker av personal i de olika generaldirektoraten är jämförbara.

- 5 Den 26 april 2002 antog kommissionen ett beslut om allmänna genomförandebestämmelser för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och ett beslut om allmänna genomförandebestämmelser för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna (nedan kallade genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna).
- 6 Enligt artikel 1.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna skall en rapport, kallad rapporten om karriärutveckling, "utarbetas årligen om förmåga, effektivitet och uppförande i tjänsten för samtliga tjänstemän ... i personalen".

- 7 I artikel 2.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna definieras begreppen MP och PP i den mening som avses i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. I artikel 2.1 andra till femte styckena i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”Syftet med både [MP] och [PP] är att belöna väl utfört arbete, och tilldelningen av [PP] skall alltid motiveras med synpunkter på meriterna.

[MP] tilldelas i samband med de utlåtanden som görs i rapporten om karriärutveckling.

[PP] tilldelas av följande instanser:

- a) Av generaldirektörer (för A/LA-personal) ... till förtjänta anställda efter det att rapporterna om karriärutvecklingen har avslutats på generaldirektoratet eller tjänsten. Kriterierna för tilldelning fastställs i artikel 6 i ... genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.
- b) Av tillsättningsmyndigheten på rekommendation av befordringskommittéerna till förtjänta anställda som har tagit på sig ytterligare arbetsuppgifter i institutionens intresse. Kriterierna för tilldelning fastställs i artikel 9 i ... genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.
- c) Av tillsättningsmyndigheten på rekommendation av befordringskommittéerna som svar på överklaganden mot tilldelningar av [PP] enligt artikel 13.2 i ... genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

Både [MP] och [PP] ackumuleras under åren. Efter en befordran dras det antal poäng av som motsvarar befordringsgränsen. Eventuella återstående poäng sparas för senare befordringar.”

- 8 Enligt *Administrativa meddelanden* nr 99-2002 av den 3 december 2002 avseende personalutvärdering 2001–2002 (övergångsbestämmelser) skall varje enskild tjänsteman under utvärderingen tilldelas ett allmänt betyg på en skala mellan 0 och 20. Detta betyg omvandlas sedan till MP som används i befordringssyfte. Av ovannämnda *Administrativa meddelanden* framgår att antalet MP, förutom i undantagsfall, motsvarar det allmänna utvärderingsbetyget.
- 9 I artikel 3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att befordran uteslutande skall ske ”efter beaktande av de för befordran aktuella tjänstemännens jämförbara meriter”. Av denna artikel framgår att det som ”i första hand skall beaktas är antalet [MP] och [PP] som varje tjänsteman har samlat under det föregående (de föregående) året (åren)”. Kommissionen har tillagt att ”andra faktorer enligt artikel 10.1 [i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna] eventuellt [kan] tas i beaktande om det är nödvändigt att välja mellan två tjänstemän som har lika många [MP] och [PP]”.
- 10 I artikel 4 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”Befordringsförfarandet består av följande två etapper:

- a) Generaldirektoraten och befordringskommittéerna, vilka definieras i artikel 14, tilldelar prioritetspoäng i enlighet med artiklarna 6, 7 och 9.

b) Det faktiska befordringsförfarandet enligt artikel 10 genomförs.”

- 11 Enligt artikel 6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna skall generaldirektörerna eller direktörerna dela ut de PP, som ställts till generaldirektorats förfogande (nedan kallade PPGD), efter samråd med den gemensamma utvärderingskommittén.
- 12 Av artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna framgår med avseende på denna utdelning ”att varje generaldirektorat [har] ett antal [PP] att dela ut motsvarande 2,5 gånger antalet tjänstemän vid generaldirektoratet som befinner sig i sådana lönegrader att de kan komma ifråga för befordran”. Av ovannämnda bestämmelse och enligt *Administrativa meddelanden* nr 99-2002 följer emellertid att om ett visst generaldirektorats genomsnittliga meritpoängsresultat för en viss grad överskrider genomsnittet 14 poäng av 20 med mer än en poäng skall generaldirektoratets antal [PP] minskas med exakt samma antal poäng som man överskridit genomsnittet med. Ett generaldirektorat kan emellertid ange skäliga motiv för överskridandet och befordringskommittéerna får, då särskilda omständigheter föreligger, besluta om att påföljden helt eller delvis skall strykas.
- 13 I artikel 6.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att ”[i] samband med förfarandet för tilldelning av [PP] skall varje generaldirektorats generaldirektör och direktörer sammanträda för att enas om enligt vilka kriterier [PP] skall fördelas mellan de olika direktoraten”.
- 14 I artikel 6.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”Generaldirektörerna och direktörerna skall på förslag av sina direktörer, när det gäller A-personal ... och med utgångspunkt från rapporterna om karriärutveckling dela ut [PP] till de tjänstemän som bäst anses vara förtjänta av dessa och detta på bland annat följande grunder:

- i) Tjänstemannen har bidragit till att vissa resultat som ingår i direktoratets/ generaldirektoratets arbetsprogram men som går utöver den enskildes arbetsbeskrivning har uppnåtts, inbegripet assistans till andra enheter, eller

- ii) tjänstemannen har visat sig särskilt dugglig och fått särskilt goda resultat i genomförandet av de egna arbetsuppgifterna, vilket skall framgå av rapporterna om karriärutveckling.”

15 I artikel 6.4 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att ”[f]ör att möjliggöra differentiering skall följande regler tillämpas:

- a) 50% av de [PP] som ingår i det poängantal som ställs till generaldirektoratets förfogande skall tilldelas de bäst presterande tjänstemän som är utomordentligt meriterade enligt de kriterier som anges under i och ii. Dessa tjänstemän skall motsvara cirka 15% av de anställda vid ett generaldirektorat i en och samma lönegrad. Varje tjänsteman skall tilldelas mellan sex och tio poäng.

- b) De 50% som återstår skall fördelas mellan övriga tjänstemän som är meriterade enligt de kriterier som anges under i och ii och var och en av dessa tjänstemän skall tilldelas mellan noll och fyra poäng vardera.

En tjänsteman kan inte få poäng från båda grupperna. Detta innebär att en enskild tjänsteman högst kan få tio poäng per befordringsomgång.”

- 16 I artikel 8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att när PP tilldelats i enlighet med förfarandet i artikel 6 skall GD ADMIN upprätta en förteckning över meriterade tjänstemän per grad och i fallande poängordning, offentliggöra förteckningarna på intranätet och sprida dem till samtliga anställda. I förteckningarna skall anges vilka tjänstemän som ligger fem poäng under befordringströskeln, de tjänstemän som ligger på tröskeln och de som ligger över den.
- 17 Enligt artikel 13.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna kan en tjänsteman inom fem arbetsdagar efter det att förteckningen över meriterade tjänstemän offentliggjorts i enlighet med artikel 8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna överklaga beslut om tilldelning av PP till befordringskommittéerna (nedan kallat överklagande). Enligt artikel 13.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna skall "befordringskommittén [om den] vid bedömningen av enskilda fall anser det lämpligt ... rekommendera att den aktuella tjänstemannen tilldelas ett visst antal [PP]. Befordringskommittén skall i sitt yttrande motivera sina åsikter i ärendet och utfärda en rekommendation till tillsättningsmyndigheten" som skall fatta beslut om en eventuell tilldelning av kompletterande PP (nedan kallade PPÖ). Det skall offentliggöras vilket antal sådana prioritetspoäng som har delats ut.
- 18 Enligt artikel 9.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna skall befordringskommittéerna rekommendera tillsättningsmyndigheten att PP tilldelas tjänstemän för särskilt arbete som utförs i institutionens intresse (nedan kallade PPSA). Denna typ av verksamhet förtecknas i bilaga I till ovannämnda genomförandebestämmelser.
- 19 Artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna innehåller övergångsbestämmelser för befordringsförfarandet 2003 "så att det är möjligt att beakta tidigare meriter". I artikel 12.3 i ovannämnda bestämmelser föreskrivs tre kategorier av tillfälliga PP (nedan kallade TPP):
- "a) Under övergångsperioden kommer varje tjänsteman att tilldelas [TPP] i form av ett poäng per år i lönegraden, högst sju poäng. Vidare kommer befordrings-

kommittéerna att ha tillgång till ett antal [TPP] motsvarande en faktor av 0,25 per tjänsteman som kommittéerna kan dela ut, dock högst 2 poäng per tjänsteman.

- b) Generaldirektoraten kan dela ut tillfälliga prioritetspoäng till tjänstemän som föreslagits för befordran under föregående befordringsomgång, men som inte befordrats” (nedan kallade restkandidater).

20 Enligt *Administrativa meddelanden* nr 18-2003 av den 17 februari 2003 (Befordringsförfarande 2003 — Kategorierna A, LA, B, C och D — verksamhetsbudget — Restkandidater från befordringsförfarandet 2002) och *Administrativa meddelanden* nr 34-2003 av den 2 maj 2003 (Befordringsförfarandet 2003), punkt III, kan maximalt fyra kompletterande särskilda prioritetspoäng tilldelas (nedan kallade KSPP).

21 I artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”1. Så snart det förfarande som beskrivs i artikel 9 har avslutats skall befordringskommittéerna enligt artikel 14 sammanträda för att diskutera förteckningarna över meriterade tjänstemän och lägga förslag på tjänstemän utanför de egentliga befordringsramarna som skall befordras (ex aequo-gruppen). Om kommittéerna måste välja mellan två tjänstemän med lika många poäng skall hänsyn särskilt tas till faktorer som anciennitet och lika möjligheter. Detta förfarande skall inledas senast den 15 maj. Kommittéerna skall motivera sina förslag och överlämna dem till tillsättningsmyndigheten. Förteckningarna över meriterade tjänstemän enligt dessa förslag skall offentliggöras på Intranet. När det gäller de tjänstemän vars poängtal ligger exakt på tröskeln skall det av förteckningen framgå vilka tjänstemän som befordringskommittén föreslagit för befordran.

2. För att bli befordrad skall en tjänsteman ha fått minst tio [MP] i sin rapport om karriärutveckling vid den senaste bedömningen...

3. I juni månad skall tillsättningsmyndigheten, på grundval av de förslag som lämnats av befordringskommittéerna, fatta beslut om vilka tjänstemän som skall befordras till de olika graderna. När en tjänsteman befordras skall tröskelvärdet dras av från summan av [MP]. Resterande [MP] kvarstår till nästa befordringsomgång.

4. I juli månad skall GD ADMIN offentliggöra förteckningar över de tjänstemän som har befordrats.”

22 I artikel 14.1 och 14.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”1. Det skall inrättas fem befordringskommittéer, en för var och en av kategorierna A, LA, B, C, och D.

2. Kommittéerna skall ha följande sammansättning:

— För kategori A: En ordförande, som skall vara GD ADMIN:s generaldirektör, ett antal ledamöter motsvarande antalet generaldirektörer och förvaltningschefer och femton ledamöter på lägst A4/LA4-nivå som skall utses av centrala personalkommittén.

— ....”

Bakgrund och förfarande

- 23 Sökanden är tjänsteman vid Europeiska gemenskaperna sedan april 1991. Han är anställd vid kommissionens rättstjänst sedan den 1 juli 2001.
- 24 Den 15 mars 2003 erhöll sökanden betyget 16 av 20 i sin rapport om karriärutveckling för perioden juli 2001 till december 2002. Detta betyg omvandlades till 16 MP.
- 25 Genom beslut som meddelades sökanden den 3 juli 2003 tilldelade generaldirektören vid rättstjänsten sökanden ytterligare en PPGD med stöd av artikel 6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.
- 26 På grundval av artikel 12.3 a första meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tilldelades sökanden också tre TPP av rättstjänsten, en poäng per år i den aktuella lönegraden (nedan kallade TPPGD), motsvarande de tre år som sökanden befunnit sig i lönegrad A5.
- 27 Den förteckning över meriterade tjänstemän som avses i artikel 8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna avseende befordringsförfarandet 2003, som gäller tjänstemän i lönegrad A5, såsom sökanden, offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 48-2003 av den 7 juli 2003. Förteckningen innehåller uppgifter om det sammanlagda antalet MP och PPGD men även om antalet TPPGD och antalet KSPP för varje enskild tjänsteman. Sökandens namn anges inte i förteckningen.
- 28 Den 14 juli 2003 överklagade sökanden med stöd av artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna beslutet att endast tilldela sökanden en enda PPGD. Han framställde också en begäran om tilldelning av PPSA. Befordringskommittén för personal i kategori A sammanträdde den 17 och den 24 oktober samma år bland annat för att pröva överklagandet.

- 29 Den ovannämnda befordringskommittén upprättade den 13 november 2003 den förteckning över meriterade tjänstemän i lönegrad A5 som anges i artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Denna förteckning offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 69-2003 av samma datum. Sökandens namn anges inte i förteckningen.
- 30 Den 20 november 2003 upprättade tillsättningsmyndigheten en förteckning över de tjänstemän som befordrats under befordringsförfarandet år 2003. Sökandens namn anges inte i förteckningen. Denna förteckning offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 73-2003 av den 27 november 2003.
- 31 Efter att ha tagit del av sin personalakt om befordran på kommissionens interna webbsida i databasen Sysper 2 den 16 december 2003 fick sökanden kännedom att han totalt tilldelats 20 poäng för befordringsomgången 2003.
- 32 Kommissionen offentliggjorde ett protokoll till det aktuella befordringsförfarandet i *Administrativa meddelanden* nr 82-2003 av den 19 december 2003.
- 33 Sökanden ingav ett klagomål den 12 februari 2004 med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.
- 34 Klagomålet avslogs genom beslut från tillsättningsmyndigheten av den 15 juni 2004 som meddelades sökanden dagen därpå.
- 35 Sökanden har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 juli 2004, väckt förevarande talan.

- 36 Svaromålet ingavs den 19 november 2004.
- 37 Genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 14 januari 2005 avstod sökanden från att inge en replik.
- 38 Med tillämpning av artikel 14 i förstainstansrättens rättegångsregler och på förslag av femte avdelningen beslutade förstainstansrätten, efter att ha hört parterna i enlighet med artikel 51 i rättegångsreglerna, att hänskjuta målet till avdelning i utökad sammansättning.
- 39 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet. Som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i rättegångsreglerna ställde den skriftliga frågor till sökanden och till kommissionen och förelade dem att svara på dessa senast den 31 augusti 2005. Parterna efterkom denna begäran inom den föreskrivna fristen.
- 40 Parterna anmodades, i skrivelse från förstainstansrättens kansli av den 15 september 2005, att yttra sig över motpartens svar på förstainstansrättens skriftliga frågor senast den 23 september 2005. Sökanden och kommissionen inkom med yttranden till förstainstansrättens kansli den 23 och den 22 september 2005.
- 41 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid det muntliga förfarandet den 29 september 2005.

Parternas yrkanden

- 42 Sökanden har i sin ansökan yrkat att förstainstansrätten skall
- förordna om företeende av handlingar genom åtgärder för processledning,
  - ogiltigförklara följande rättsakter:
    - Beslutet som fattats av generaldirektören vid rättstjänsten om att endast tilldela sökanden en enda prioritetspoäng från generaldirektoratet för befordringsomgången 2003 — ett beslut som delgavs sökanden den 2 juli 2003 och fastställdes genom tillsättningsmyndighetens beslut, vilket delgavs den 16 december 2003.
    - Tillsättningsmyndighetens beslut att inte tilldela sökanden någon PPSA för befordringsomgången 2003, som delgavs genom systemet Sysper 2 den 16 september 2003.
    - Följande beslut: tillsättningsmyndighetens beslut att tilldela sökanden totalt 20 poäng för befordringsomgången 2003, förteckningen över meriterade tjänstemän i lönegrad A5 för befordringsomgången 2003, som offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 69-2003 av den 13 november 2003, förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A4 under befordringsomgången 2003, som offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 73-2003 av den 27 november 2003 samt beslutet att inte skriva in sökandens namn i dessa förteckningar.

— I den mån det är påkallat, tillsättningsmyndighetens beslut av den 15 juni 2004 att avslå sökandens klagomål av den 12 februari 2004,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

⁴³ Svaranden har i svaromålet yrkat att förstainstansrätten skall

— fastställa att de argument som framförts av sökanden avseende ogiltigförklaring av beslutet att tilldela honom totalt 20 poäng inte kan tas upp till sakprövning och att de är ogrundade,

— i övrigt ogilla talan, och

— besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt.

⁴⁴ Vid det muntliga förfarandet har kommissionen tagit tillbaka sitt yrkande att talan skall avvisas i den del den är riktad mot beslutet att tilldela sökanden totalt 20 befordringspoäng, vilket förstainstansrätten har beaktat i förhandlingsprotokollet.

45 Efter denna förklaring förklarade sökanden att han drar tillbaka sina yrkanden om ogiltigförklaring av de enskilda besluten att tilldela eller inte tilldela honom olika kategorier av PP, under förutsättning att det fortfarande är möjligt att bestrida giltigheten av kriterierna för tilldelning av särskilda poäng i talan som är riktad mot beslutet om fastställande av det totala antalet befordringspoäng. Detta har beaktats av förstainstansrätten i förhandlingsprotokollet.

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

46 Såsom anges ovan i punkt 44 har kommissionen vid det muntliga förfarandet dragit tillbaka invändningen att talan inte kan tas upp till sakprövning, i den del den är riktad mot beslutet att totalt tilldela sökanden 20 poäng för befordringsomgången 2003.

47 Det bör emellertid erinras om att villkoren för att en talan skall upptas till sakprövning utgör tvingande rätt. Förstainstansrätten får *ex officio* pröva om de är uppfyllda, och dess prövning är inte begränsad till parternas yrkanden om att talan skall avvisas. Det ankommer uteslutande på förstainstansrätten att i varje enskilt fall, oberoende av parternas ställningstaganden, undersöka och fastställa om det föreligger en rättsakt som går sökanden emot (se förstainstansrättens dom av den 8 mars 2005 i mål T-275/02, D mot BEI, REGP 2005, s. I-A-51 och II-211, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

48 Enligt fast rättspraxis utgör endast de åtgärder som medför tvingande rättsverkningar av sådan art att de direkt och omedelbart påverkar sökandens intressen genom att på ett betydande sätt förändra dennes rättsliga ställning, rättsakter eller beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring (domstolens dom av den 11 november 1981 i mål 60/81, IBM mot kommissionen, REG 1981, s. 2639, punkt 9, svensk specialutgåva, volym 6, s. 225, förstainstansrättens dom av den 22 juni 1990 i de förenade målen T-32/89 och T-39/89, Marcopoulos mot domstolen, REG 1990, s. II-281, punkt 21, samt dom av den 17 december 2003 i mål T-324/02, McAuley mot rådet, REGP 2003, s. I-A-337 och s. II-1657, punkt 28).

- 49 Det framgår även av rättspraxis att det när det rör sig om beslut som utarbetas i olika etapper endast är de åtgärder som slutgiltigt slår fast beslutsfattarens ställningstagande som utgör en rättsakt mot vilken talan kan väckas, med undantag för mellankommande åtgärder som syftar till att förbereda det slutgiltiga beslutet (domarna i de ovan i punkt 48 nämnda målen *Marcopoulos mot domstolen*, punkt 21, och *McAuley mot rådet*, punkt 28).
- 50 Sökanden har i förevarande fall bestridit lagenligheten av olika rättsakter som antagits inom ramen för befordringsomgången 2003, som är den första omgången som regleras genom de nya genomförandebestämmelserna för artikel 43 och artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, med motiveringen att vissa av dessa rättsaker inte existerar.
- 51 Under dessa omständigheter finner förstainstansrätten att det krävs en klagörelse av den ratio som ligger till grund för det nya befordringssystemet och hela befordringsförfarandets förlopp för att kunna bedöma den rättsakt som går sökanden emot och fastställa fristen för att väcka talan mot denna.

1. *Befordringssystemet*

- 52 Det skall påpekas att befordran sker enligt de tillämpliga bestämmelserna på grundval av tjänstemannens meriter och de arbetsinsatser som tjänstemännen utfört varje år och kommer till uttryck i form av poäng som tilldelas inom ramen för det årliga bedömnings- och befordringsförfarandet.
- 53 I artikel 3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna med rubriken "Grunder för befordran" föreskrivs att "det som i första hand skall beaktas är antalet [MP] och [PP] som varje tjänsteman har samlat under det föregående (de föregående) året (åren)".

54 Dessutom framgår av artikel 5 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna att en tjänsteman endast kan befordras under förutsättning att tjänstemannen samlat ett visst antal poäng som åtminstone är lika med det eller de av befordringskommittéerna för varje befordringsförfarande fastställda tröskelvärden eller "befordringströsklarna".

55 I artikel 5.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs nämligen följande:

"Tröskelvärdet för befordran skall vara det antal poäng ([MP] och [PP]) som krävs för befordran till en viss grad. Om budgetmedel finns tillgängliga skall de tjänstemän vars poängtal överskrider tröskelvärdet befordras. De tjänstemän vars poängtal är lika med tröskelvärdet kan eventuellt befordras eller kan få vänta till nästa befordringsomgång, beroende på hur stor den befordringsbara andelen är."

56 Artikel 10.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna kompletterar den ovannämnda bestämmelsen genom att det häri föreskrivs att "[n] är en tjänsteman befordras skall tröskelvärdet dras av från summan av [MP]. Resterande MP kvarstår till nästa befordringsomgång".

57 Det totala antalet poäng som en tjänsteman erhåller under ett befordringsförfarande är resultatet av en komplex process under vilken tjänstemannen tilldelas MP i samband med de utlåtanden som görs i rapporten om karriärutveckling och PP som enligt artikel 2.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna antingen tilldelas av generaldirektörer eller direktörer för varje generaldirektorat (PPGD) eller av tillsättningsmyndigheten på rekommendation av befordringskommittéerna (PPSA och PPÓ).

58 För befordringsomgången 2003, som var det första året under vilket det nya befordringssystemet tillämpades, föreskrivs dessutom övergångsbestämmelser i artikel 12.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna ”så att det är möjligt att beakta tidigare meriter”. Dessa bestämmelser omfattar å ena sidan TPP som tilldelas alla tjänstemän i form av en poäng per antalet år som tjänstemannen befunnit sig i tjänsten men maximalt upp till 7 poäng [TPPGD, artikel 12.3 a första meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna] eller på rekommendation av befordringskommittéerna om tjänstemannens situation motiverar detta, dock högst 2 poäng per tjänsteman [TPP, artikel 12.3 a andra meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna], och å andra sidan maximalt fyra tillfälliga prioritetspoäng till tjänstemän som föreslagits för befordran under befordringsomgången år 2002, men som inte befordrats [artikel 12.3 b andra meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och *Administrativa meddelanden* nr 18-2003 och nr 34-2003].

2. Befordringsförfarandet

59 Befordringsförfarandet inleds varje år i slutet av bedömningsförfarandet och dess första fas, som inleds efter tilldelningen av MP, utgörs av en tilldelning av PP av varje generaldirektorat.

60 I förevarande fall tilldelade rättstjänstens generaldirektör sökanden, genom beslut som meddelades sökanden den 3 juli 2003, 1 PPGD på grundval av artikel 6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som adderades till de 16 MP som sökanden redan hade erhållit. Med stöd av artikel 12.3 a första meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tilldelade rättstjänsten sökanden ockst 3 TPPGD motsvarande de tre år som sökanden tjänstgjort i lönegrad A5. Sökanden erhöll däremot inte någon KSPP i enlighet med artikel 12.3 b i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

61 Förutom att varje generaldirektorat individuellt och konfidentiellt skall upplysa de enskilda tjänstemännen om det ackumulerade antalet MP och PP (artikel 6.8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna) skall kommissionens generaldirektorat för personal och administration, efter tilldelning av PPDG,

upprätta och offentliggöra en förteckning över meriterade tjänstemän för varje lönegrad, i vilken det anges vilka tjänstemän som ligger fem poäng under beföringströskeln, de tjänstemän som ligger på tröskeln och vilka tjänstemän som ligger över den, samt ange det ackumulerade antalet MP och PPGD som var och en av dem erhållit (artikel 8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna).

- 62 När det gäller beföringsförfarandet år 2003 offentliggjordes den ovannämnda förteckningen över meriterade tjänstemän i lönegrad A5, såsom sökanden, i *Administrativa meddelanden* nr 48-2003 av den 7 juli 2003. Denna innehåller uppgifter för varje berörd tjänsteman om det ackumulerade antalet MP och PPGD, men även om de TPPGD och KSPP som tilldelats inom ramen för tillämpningen av övergångsbestämmelserna.
- 63 I den förteckning som avses i artikel 8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna fastställs inte definitivt den situation som de tjänstemän som anges eller som inte anges i denna förteckning befinner sig i med avseende på beföringsförfarandet.
- 64 Å ena sidan kan den tjänsteman som är missnöjd med det antal PPGD som tilldelats honom inom fem arbetsdagar efter det att ovannämnda förteckning över meriterade tjänstemän offentliggjorts inkomma med klagomål till den behöriga beföringskommittén, som i förekommande fall kan rekommendera tillsättningsmyndigheten att tilldela PPÖ till den berörda tjänstemannen (artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna). Sökanden har för övrigt med giltig verkan ingett ett sådant överklagande den 14 juli 2003.
- 65 Å andra sidan kan tjänstemännen fortfarande, efter det att den förteckning över meriterade tjänstemän som avses i artikel 8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna offentliggjorts, erhålla PPSA (artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna) och med tillämpning av övergångsbestämmelserna tillfälliga prioritetspoäng som tilldelas av tillsättningsmyndigheten på förslag av beföringskommittéerna (nedan kallade TPPBK) [artikel 12.3 a andra meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna].

- 66 Den andra etappen av befordringsförfarandet utgörs av befordringskommittéernas sammanträde och av att tillsättningsmyndigheten tillställs förslag som omfattas av deras behörighetsområde.
- 67 Det har redan slagits fast att befordringskommittéerna huvudsakligen har dubbel behörighet. De skall dels utfärda rekommendationer till tillsättningsmyndigheten avseende tilldelningen av vissa PP (artiklarna 9, 12 och 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna), med hänsyn tagen till att de ovannämnda kommittéerna normalt sett avger ett yttrande avseende tilldelningen av PPÖ innan de utfärdar sina rekommendationer om utdelning av PPSA till enskilda tjänstemän (artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna), dels lämna förslag till tillsättningsmyndigheten vad gäller rangordningen av de tjänstemän som tillhör den så kallade *ex aequo*-gruppen, det vill säga gruppen av tjänstemän utanför de egentliga befordringsramarna som skall befordras (artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna).
- 68 Eftersom ordalydelsen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är otydlig, är det svårt att fastställa tidpunkten för när befordringskommittéerna skall utföra sina uppgifter.
- 69 Sålunda föreskrivs i artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna att befordringskommittéerna skall sammanträda för att diskutera förteckningarna över meriterade tjänstemän och lägga fram förslag genom att göra ett urval från *ex aequo*-gruppen "så snart det förfarande som beskrivs i artikel 9 har avslutats". Det sistnämnda uttrycket, läst tillsammans med artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, kan tolkas på så sätt att artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna innebär att befordringskommittéerna och tillsättningsmyndigheten med avseende på förslaget och beslutet om tilldelning av PP för första gången medverkan efter det att den förteckning över meriterade tjänstemän som avses i artikel 8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna offentliggjorts.
- 70 Syftet med denna medverkan skulle vara att definitivt fastställa tjänstemännens ställning vad gäller det totala antalet poäng som tilldelats under befordringsförfarandet och skulle nödvändigtvis åtföljas av ett nytt sammanträde mellan befordringskommittéerna för att utarbeta förslag avseende rangordningen av tjänstemän som ingår i *ex aequo*-gruppen.

- 71 En sådan tolkning är emellertid varken förenlig med ordalydelsen eller systematiken i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.
- 72 Det skall för det första påpekas att det är olämpligt att tillämpa begreppet "förfarande" eftersom artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna egentligen inte innehåller någon beskrivning av ett allomfattande förfarande med fastställande av en detaljerad tidsplan, utan en beskrivning av fördelningen av behörighet mellan befodringskommittéerna och tillsättningsmyndigheten vad gäller tilldelning av PPSA.
- 73 För det andra innebär den i punkterna 69 och 70 nämnda tolkningen att det finns ett mellanliggande beslut från tillsättningsmyndigheten som avser fastställande av det totala antalet poäng. Artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskriver emellertid inte att tillsättningsmyndigheten skall anta en sådan rättsakt, utan fastställer enbart tillsättningsmyndighetens principiella behörighet när det gäller tilldelning av PP, utan att närmare ange när denna behörighet skall utövas.
- 74 Detsamma gäller även för artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna avseende tilldelning av PPÖ, i vilken det endast föreskrivs att tillsättningsmyndigheten har behörighet att anta beslut, utan att det därvid närmare anges när denna behörighet skall utövas under befodringsförfarandet. I artikel 13.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs dessutom att antalet PPÖ som tilldelats av tillsättningsmyndigheten offentliggörs, men det fastställs emellertid inte när de skall offentliggöras. Det bör emellertid noteras att antalet PPÖ som tilldelades för befodringsomgången 2003 har preciserats i protokollet till det aktuella befodringsförfarandet som har offentliggjorts i *Administrativa meddelanden* nr 82-2003.
- 75 Det har i själva verket fastställts att det inte i någon artikel i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs när tillsättningsmyndigheten skall anta ett mellanliggande och separat beslut avseende fastställande av det totala antalet poäng.

- 76 För det tredje anges i artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna att befordringskommittéerna skall sammanträda för att "diskutera förteckningarna över meriterade tjänstemän", en beteckning som återfinns i artikel 8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och som motsvarar förteckningen över de tjänstemän som ligger fem poäng under befordringströskeln, de tjänstemän som ligger på tröskeln och de som ligger över den med uppgift om det ackumulerade antalet MP och PPGD samt TPPGD och KSPP inom ramen för övergångsbestämmelserna som varje enskild tjänsteman erhållit. Det är meningsfullt att ta hänsyn till en sådan förteckning endast om denna handling fortfarande är av intresse på detta stadium, vilket inte skulle vara fallet om ett beslut av tillsättningsmyndigheten avseende fastställande av det totala antalet punkter skulle antas efter det att ovannämnda förteckning offentliggjorts.
- 77 När det gäller systematiken i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna bör det påpekas att det i artikel 10.3 i ovannämnda genomförandebestämmelser fastställs att "[tillsättningsmyndigheten i] juni månad ..., på grundval av de förslag som lämnats av befordringskommittéerna, [skall] fatta beslut om vilka tjänstemän som skall befordras till de olika graderna".
- 78 Av uppenbara skäl som är hänförliga till god förvaltningssed och rättssäkerhet föreskrivs att antagandet av ett formellt beslut av tillsättningsmyndigheten som gör det möjligt för de tjänstemän som berörs att på ett säkert och slutgiltigt sätt få deras situation i befordringsförfarandet fastställd skall ske i slutet av befordringsförfarandet.
- 79 En tolkning av genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som leder till att befordringskommittéernas och tillsättningsmyndighetens medverkande splittras och medför en skyldighet för tillsättningsmyndigheten att anta en mellankommande rättsakt avseende det totala antalet poäng komplicerar oerhört situationen för de tjänstemän som kommer i fråga för befordran, oberoende av om det rör sig om att fastställa den rättsakt som går en tjänsteman emot eller om att beakta tidsfristerna för att överklaga, vilket skulle strida mot kraven på rättssäkerhet.

- 80 Mot denna bakgrund konstaterar förstainstansrätten att befordringskommittéerna efter offentliggörandet av den förteckning över meriterade tjänstemän som avses i artikel 8 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna sammanträder för att utarbeta förslag om tilldelning av PP som omfattas av deras behörighet och rangordning av de tjänstemän som tillhör *ex aequo*-gruppen. Alla dessa förslag finns upptagna i den förteckning över meriterade tjänstemän som anges i artikel 10.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.
- 81 I förevarande fall offentliggjordes den förteckning över meriterade tjänstemän som avses i artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna i *Administrativa meddelanden* nr 69-2003 av den 13 november 2003 som en följd av det arbete som befordringskommittéerna utförde avseende personal i kategori A. Dessa befordringskommittéer sammanträdde den 17 och den 24 oktober 2003.
- 82 I denna förteckning anges namnen på och tjänsteplaceringen av de tjänstemän som ligger på befordringströskeln och de som ligger över den och vilka tjänstemän som ligger fem poäng under tröskeln, samt följande uppgifter:
- Det totala antalet poäng som föreslagits för var och en av dem. Detta poängtal kunde vara högre för vissa tjänstemän jämfört med det poängantal som angetts i förteckningen över meriterade tjänstemän som offentliggjordes den 7 juli 2003 och detta på grund av befordringskommittéernas förslag om tilldelning av PPSA, PPÖ och TPPBK till dem.
  - Bokstaven "p" i marginalen vid sidan av namnet på den tjänsteman som kommittén föreslagit för befordran. Det rättsliga kravet och intresset av denna uppgift berör endast *ex aequo*-gruppen, det vill säga gruppen tjänstemän utanför de egentliga befordringsramarna som skall befordras, en situation i vilken rangordning sker med hänsyn särskilt tagen till faktorer som tjänstgöringstid och lika möjligheter.

- 83 I förteckningen över meriterade tjänstemän som avses i artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna fastställs inte heller definitivt den situation som de tjänstemän som anges eller som inte anges i denna förteckning befinner sig i inom ramen för befordringsförfarandet.
- 84 Såsom redan har angetts gäller oberoende av om det är fråga om tilldelning av PP eller om skillnader inom *ex aequo*-gruppen att befordringskommittén endast överlämnar förslag till tillsättningsmyndigheten som ensam har befogenhet att fatta beslut, vilket även framgår av artikel 2 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och av artiklarna 10 och 14.4 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. I detta sammanhang skall påpekas att vissa genomförandebestämmelser för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är oklart avfattade, vilket är beklagligt. Dessa oklarheter kan leda till förvirring i fråga om befordringskommitténs roll, såsom till exempel rubriken för artikel 9, "[PP] som tilldelas av befordringskommittéerna". I artikel 9.3 anges emellertid uttryckligen att det rör sig om enskilda "förslag" om tilldelning av PP som överlämnas till tillsättningsmyndigheten som "fattar beslut om eventuell tilldelning av [PP]". Detsamma gäller i fråga om artikel 12.3 a andra meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna avseende tilldelning av TPPBK, vilket kommissionen medgav vid förhandlingen.
- 85 I artikel 10.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna framgår det också tydligt att tillsättningsmyndigheten skall "fatta beslut" om vilka tjänstemän som skall befordras till de olika graderna på grundval av de "förslag" som lämnats av befordringskommittéerna, vilka inte är bindande för tillsättningsmyndigheten som först skall befatta sig med eventuell tilldelning av poäng och därefter med rangordning av de tjänstemän som tillhör *ex aequo*-gruppen. Tillsättningsmyndigheten kan således besluta att följa eller inte följa de förslag som lämnats av befordringskommittéerna, vilket i det senare fallet kan innebära en sänkning eller höjning av det totala antalet poäng för den berörde tjänstemannen. Detta i sin tur medför att tjänstemannens poängtal antingen kan överskrida, underskrida eller vara lika med tröskelvärdet för befördran.
- 86 Den tredje och sista etappen av befordringsförfarandet består i att upprätta en förteckning över de tjänstemän som har befordrats. I förevarande fall upprättade tillsättningsmyndigheten en förteckning över de tjänstemän som befordrats till

lönegrad A4 den 20 november 2003 som offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 73-2003 av den 27 november 2003 och som på så sätt kom till samtliga berörda tjänstemäns kännedom, såsom sökandens. Av denna förteckning framgår att tillsättningsmyndigheten beslutade att fastställa alla förslag från befordringskommittén avseende tilldelning av poäng och rangordning av tjänstemän tillhörande *ex aequo*-gruppen.

3. Rättsakt som går sökanden emot

- 87 Av vad som anförts ovan följer att befordringsförfarandet avslutas genom att en förteckning upprättas över de tjänstemän som befordrats. I detta slutliga beslut anges namnen på de tjänstemän som befordrats under det innevarande befordringsförfarandet. Det är då denna förteckning offentliggörs som de tjänstemän som anser sig vara befordringsbara vinner säker och definitiv kännedom om hur deras meriter bedömts och som deras juridiska ställning påverkas (förstainstansrättens dom av den 21 november 1996 i mål T-144/95, Michaël mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-529 och s. II-1429, punkt 30, och dom av den 19 mars 2003 i de förenade målen T-188/01–T-190/01, Tsarnavas mot kommissionen, REGP 2003, s. I-A-95 och s. II-495, punkt 73).
- 88 Det bör emellertid erinras om att tilldelningen av poäng under ett bestämt år har följder som inte endast begränsas till det berörda befordringsförfarandet. Det nya befordringssystemet grundas på hänsynstagande till ackumulerade meriter som kommer till uttryck i form av poäng som har samlats under det föregående (de föregående) året (åren). Därav framgår att de poäng som tilldelats under ett bestämt år påverkar flera befordringsförfaranden.
- 89 I en liknande situation har förstainstansrätten i en dom av den 11 december 2003, Breton mot Europeiska gemenskapernas domstol (mål T-323/02, REGP 2003, s. I-A-325 och s. II-1587, punkterna 52–54), emellertid fastslagit att fastställandet av antalet poäng inför en befordran är en självständig rättsakt med bindande rättsverkningar som kan påverka tjänstemännens intressen genom att väsentligen förändra tjänstemännens rättsliga situation, trots att det endast utgör en etapp i befordringsförfarandet.

90 Denna rättspraxis är tillämplig på det förevarande målet, trots att den avser ett befordringssystem med endast en kategori av poäng. Förstainstansrätten anser därför att den slutgiltiga rättsakten genom vilken befordringsförfarandet avslutas är komplex, eftersom den utgörs av två skilda beslut, nämligen tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats och tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet poäng på vilket det första ovannämnda beslutet grundar sig. Tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet poäng utgör en självständig rättsakt som mot bakgrund av den rättspraxis som avses i föregående punkt kan bli föremål för klagomål och i förekommande fall för domstolsprövning inom ramen för de rättsmedel som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna.

91 En tjänsteman som har upptagits i förteckningen över tjänstemän som befordrats kan, om han bestrider det totala antalet poäng som han tilldelats av tillsättningsmyndigheten, och därmed de resterande poäng som kvarstår till nästa befordringsomgång, följaktligen anföra klagomål och i förekommande fall väcka talan mot beslutet om tilldelning av poäng som ger upphov till bindande och slutgiltiga rättsverkningar för tjänstemannen.

92 Det är vidare tänkbart att en tjänsteman som inte blivit befordrad och som inte önskar väcka talan om att han inte blivit befordrad under det aktuella befordringsförfarandet, utan endast mot att han inte tilldelats ett visst antal poäng, vilka inte möjliggör för honom att uppnå tröskelvärdet för befordran, kan inleda ett identiskt förfarande.

93 En tjänsteman som inte blivit befordrad på grund av att han oriktigt skulle ha tilldelats ett otillräckligt antal poäng och som följaktligen ligger under befordrings-tröskeln kan rikta sin talan såväl mot tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet poäng som mot beslutet om upprättande av förteckningen över de tjänstemän som befordrats. Även om dessa två beslut kan åtskiljas i rättsligt hänseende och vara föremål för olika yrkanden om ogiltigförklaring, är det uppenbart att de i själva verket har ett nära samband med varandra om befordran nekas. Det sistnämnda är nödvändigtvis uteslutande kopplat till det totala

antalet poäng som tilldelats tjänstemannen i förhållande till befordringströskeln, med undantag för de fall när en tjänsteman som ligger på befordringströskeln och tillhör *ex aequo*-gruppen inte blivit befördrad, och detta på grund av underordnade överväganden som har samband med anciennitet och lika möjligheter.

- 94 I det senare fallet kan den berörda tjänstemannen med giltig verkan väcka talan mot tillsättningsmyndighetens slutgiltiga beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befodrads med motiveringen att tillsättningsmyndighetens bedömning vid rangordning av tjänstemän som tillhör *ex aequo*-gruppen är felaktig.
- 95 I förevarande fall skall erinras om att sökanden som inte blivit befördrad under befodringsförfarandet 2003, anförde klagomål och väckte sedan talan vid förstainstansrätten särskilt mot tillsättningsmyndighetens beslut att tilldela honom totalt 20 poäng, mot förteckningen över de tjänstemän som befodrads i lönegrad A4 under befodringsförfarandet 2003 och mot tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av denna förteckning varigenom sökanden inte befodrads.
- 96 Sökanden har i förevarande mål också bestridit lagenligheten av beslutet att endast tilldela honom en enda PPGD eller att inte tilldela honom PPSA samt beslutet om att inte uppta sökanden i förteckningen över meriterade tjänstemän i lönegrad A5 som offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 69-2003 av den 13 november 2003 och förteckningen som sådan.
- 97 Dessa beslut utgör förberedande rättsakter som antas före, och är nödvändiga för, det slutliga beslutet om befodraren och den rättsakt som detta omfattar (vilken kan särskiljas och är självständig), det vill säga beslutet om fastställande av det totala antalet poäng som sökanden vill få ogiltigförklarat vid förevarande instans. Så förhåller det sig med beslutet om tilldelning av PPGD oberoende av om ett överklagande har inletts mot detta eller inte på grundval av artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Även om ett sådant klagomål inte inges och tillsättningsmyndigheten därmed inte kan ändra antalet PPGD genom att tilldela PPÖ förblir beslutet om tilldelning av PPGD inte desto mindre en förberedande rättsakt, eftersom det maximala antalet PPGD som kan tilldelas inte gör det möjligt att uppnå tröskelvärdet för befodraren.

- 98 Enligt rättspraxis kan dessa rättsakter inte bli föremål för en självständig talan om ogiltigförklaring, men lagenligheten av dessa rättsakter kan alltid bestridas i en talan som är riktad mot det slutliga beslutet (förstainstansrättens dom av den 9 april 2003 i mål T-134/02, Tejada Fernández mot kommissionen, REGP 2003, s. I-A-125 och s. II-609, punkt 18).
- 99 Sökanden har under förhandlingar visserligen återkallat sina yrkanden om ogiltigförklaring av besluten att endast tilldela honom en enda PPDG eller att inte tilldela honom PPSA, under förutsättning att han har juridisk möjlighet att bestrida giltigheten av kriterierna för tilldelning av ovannämnda poäng i en talan som är riktad mot beslutet om fastställande av det totala antalet poäng.
- 100 Förstainstansrätten anser att ett sådant återkallande inte kan tas upp till prövning. Förstainstansrätten kan nämligen endast godta ett återkallande av yrkanden som framställts i en talan om detta sker på ett klart och ovillkorligt sätt (förstainstansrättens dom av den 12 mars 1992 i mål T-73/91, Gavilan mot parlamentet, REGP 1992, s. II-1555, punkt 26).
- 101 Det skall slutligen påpekas att sökanden, i den mån det är påkallat, i förevarande fall har yrkat ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av de 15 juni 2004 att avslå hans klagomål. Förstainstansrätten erinrar härvid om att ett administrativt klagomål och ett uttryckligt eller tyst avslag på klagomålet av tillsättningsmyndigheten enligt fast rättspraxis utgör en integrerad del av ett komplext förfarande. Under dessa omständigheter följer att även om talan formellt sett är riktad mot avslaget på det administrativa klagomålet, medför den ändå att förstainstansrätten skall pröva den rättsakt som har gått sökanden emot och som är föremål för hans klagomål (domstolens dom av den 17 januari 1989 i mål 293/87, Vainker mot parlamentet, REG 1989, s. 23, punkt 8, och dom av den 7 februari 1990 i mål C-343/87, Culin mot kommissionen, REG 1990, s. I-225, punkt 7, förstainstansrättens dom av den 16 oktober 1996 i mål T-36/94, Capitano mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-449 och s. II-1279, punkt 33, och dom av den 7 juni 2005 i mål T-375/02, Cavallaro mot kommissionen, REGP 2005, s. I-A-151 och II-673, punkt 59).

4. *Fristerna för att väcka talan*

102 Det skall erinras om att personalens rätt att väcka talan mot administrationens rättsakter som går den emot allmänt regleras av artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna. Av dessa bestämmelser framgår att hela det domstolssystem som upprättats präglas av det väsentliga kravet att rätten att väcka talan endast kan utövas om bestämda tidsfrister respekteras noggrant (domstolens dom av den 10 december 1980 i mål 23/80, Grasselli mot kommissionen, REG 1980, s. 3709, punkt 25, och förstainstansrättens dom av den 11 mars 1993 i mål T-87/91, Boessen mot CES, REG 1993, s. II-235, punkt 27).

103 Iakttagande av de tidsfrister som föreskrivs i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna kräver att tjänstemannen har uttrycklig och full kännedom om den rättsakt som går honom emot.

104 Med avseende på den tidsfrist på tre månader som beviljas en tjänsteman för att anföra klagomål mot en rättsakt som går honom emot föreskrivs i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna att denna tidsfrist börjar löpa

— ”den dag åtgärden offentliggörs, om det är fråga om en allmän åtgärd,

— den dag beslutet delges den det är riktat till, dock senast den dag han får kännedom om beslutet, om det är fråga om en individuell åtgärd; om en individuell åtgärd även kan gå emot en tredje man skall dock tidsfristen för denne löpa från och med den dag då han får kännedom om åtgärden, dock senast från och med den dag då den offentliggörs ...”.

105 Dessa bestämmelser som upprättar ett samband mellan tidpunkten för när fristen på tre månader börjar löpa och det ifrågasatta beslutets rättsliga natur skall i förevarande fall tolkas med beaktande av befordringsförfarandets särdrag, nämligen att den slutgiltiga rättsakten genom vilken befordringsförfarandet avslutas är komplex, eftersom den utgörs av två skilda beslut, nämligen tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats och dess beslut om fastställande av det totala antalet poäng under ovannämnda förfarande som utgör grund för det första ovannämnda beslutet. Tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet poäng för befordringsomgången utgör en självständig rättsakt som kan bli föremål för klagomål och i förekommande fall för en talan inom ramen för de rättsmedel som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna.

106 Av den ovannämnda slutsatsen följer att begäran om ogiltigförklaring kan framställas i tre olika typer av mål vid utgången av befordringsförfarandet:

- En talan som enbart avser tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet poäng som kan väckas av en tjänsteman som blivit befordrad men som bestridit antalet resterande poäng eller av en tjänsteman som inte blivit befordrad och som inte godtagit det antal poäng som tilldelats honom, men som inte ifrågasatt att han inte blivit befordrad.

- En talan riktad mot såväl tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet poäng och beslutet om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats som kan väckas av en tjänsteman som inte befordrats med motiveringen att tjänstemannen felaktigt tilldelats ett otillräckligt antal poäng och poängtalet därmed ligger under befordringströskeln eller av en tjänsteman som inte befordrats, vars poängtal är lika med tröskelvärdet för befordran, men som har bestridit att antalet poäng är tillräckligt och tillsättningsmyndighetens urval inom *ex aequo*-gruppen på grundval av underordnade överväganden.

- En talan som endast avser tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats som kan väckas av en tjänsteman som inte befordrats, vars poängtal är lika med tröskelvärdet för befordran, som endast kritiserat ovannämnda urval.
- 107 Även om tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet punkter obestriddigen utgör en individuell åtgärd mot vilken klagomål kan anföras inom tre månader från och med den dag beslutet delges den det är riktat till, dock senast den dag han får kännedom om beslutet, så utgörs tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats av en mängd individuella åtgärder riktade till de tjänstemän som befordrats till den berörda lönegraden. Dessa åtgärder går emellertid emot den tjänsteman vars namn inte upptagits i förteckningen, eftersom de utgör ett underförstått beslut om att inte befordra tjänstemannen.
- 108 Tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats skall med avseende på den tjänsteman som inte befordrats således anses som en individuell åtgärd som går emot en tredje man i den mening som avses i artikel 90.2 andra strecksatsen *in fine* (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 19 februari 1981 i de förenade målen 122/79 och 123/79, Schiavo mot rådet, REG 1981, s. 473, punkterna 21 till 23, och förstainstansrättens dom av den 2 juni 2005, i mål T-326/03, Vounakis mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 24. Enligt ovannämnda bestämmelse börjar således tidsfristen för den tjänsteman som inte befordrats att löpa den dag han får kännedom om ovannämnda åtgärd, dock senast från och med den dag då den offentliggörs.
- 109 Med beaktande av kommissionens skyldighet enligt artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna att offentliggöra förteckningen över de tjänstemän som befordrats i *Administrativa meddelanden* skulle, i det fall som avses i punkt 106 andra strecksatsen, två olika utgångspunkter komma i fråga för tjänstemannens klagomål beroende på vilken typ av rättsakt som ifrågasatts. När det gäller det fall som avses i punkt 106 tredje strecksatsen börjar fristen för att anföra klagomål normalt sett löpa dagen dagen för offentliggörandet.

- 110 En sådan situation är emellertid inte förenlig med det nya befordringsförfarandets särdrag som består i en komplex rättsakt som går någon emot.
- 111 Offentliggörandet av förteckningen över de tjänstemän som befordrats, som endast innehåller namnen och tjänstplacering på de personer som berörs, gör det möjligt för de tjänstemän som berörs att vinna säker och definitiv kännedom om deras situation i befordringsförfarandet, men möjliggör inte för dem att få kännedom om tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet punkter.
- 112 Det är först efter att ha tagit del av sin personalakt om befordran på kommissionens interna webbsida och databas Sysper 2 som den tjänsteman som blivit befordrad eller inte blivit befordrad kan få kännedom om sitt totala antal poäng och poängens fördelning.
- 113 Den berörda tjänstemannen kan således få kännedom om han ligger på befordringströskeln eller inte och om beslutet att inte befordra honom är motiverat av underordnade överväganden, som sådana som anges i artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Vidare kan han få kännedom om dels utgången av ett eventuellt överklagande som gjorts mot det antal PPGD som tilldelats, dels det antal PPSA som eventuellt tilldelats och slutligen när det gäller befordringsförfarandet 2003, om det antal TPPBK som eventuellt tilldelats inom ramen för tillämpningen av övergångsbestämmelserna.
- 114 Dessa uppgifter krävs för att den berörde tjänstemannen skall kunna fatta beslut om att anföra klagomål. Denne kan slutligen på grundval av antalet poäng och fördelningen av de poäng han erhållit, den slutliga tröskeln för befordran som fastställs av administrationen och de tjänstemän som blivit befordrade under det berörda befordringsförfarandet avgöra att det inte är lämpligt att inleda ett sådant förfarande eller om förfarandet endast skall inledas mot tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet poäng eller mot beslutet om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats.

- 115 Det är uppenbart att tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av det totala antalet poäng och beslutet om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats är nära kopplade till varandra även om de, såsom redan har angetts ovan, i rättsligt hänseende kan skiljas från varandra och vara föremål för olika yrkanden om ogiltigförklaring, såsom i förevarande fall. Offentliggörandet av ovannämnda förteckning möjliggör emellertid inte för varje berörd tjänsteman att få fullständig kännedom om den komplexa åtgärd som går honom emot genom vilken befordringsförfarandet avslutas.
- 116 Av befordringsförfarandet 2003 framgår dessutom att det kan gå ett betydligt antal dagar mellan tidpunkten för offentliggörandet av förteckningen över de tjänstemän som befordrats och den dag då tjänstemannen kan få insyn i sin personalakt om befordran på Sysper 2. Denna tidsskillnad beror på att det tar tid för den behöriga avdelningen att uppdatera den aktuella webbplatsen med uppgifter om samtliga tjänstemän som berörs av befordringsförfarandet som år 2003 uppgick till 14 000. Det finns naturligtvis ingen exakt kännedom om vilken tid som krävs för uppdatering vid offentliggörandet av ovannämnda förteckning i *Administrativa meddelanden* som år 2003 inte innehöll någon uppgift i detta avseende.
- 117 Även om det rimligtvis kan tänkas att den berörde tjänstemannen, såsom sökanden i förevarande fall, får kännedom om sitt totala antal poäng och deras fördelning inom den tidsfrist på tre månader som föreskrivs för att anföra klagomål, förkortas den tid som krävs för att uppdatera personalakter om befordran på webbplatsen Sysper 2, den tid som tjänstemannen har för att förbereda och framställa sitt klagomål i motsvarande omfattning om antagandet om dubbel utgångspunkt för nämnda tidsfrist godtas när den som beslutet är riktat till väcker talan mot såväl tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats som mot beslutet om fastställande av det totala antalet poäng.
- 118 Under sådana omständigheter anser förstainstansrätten att tremånadersfristen för att anföra klagomål mot såväl tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats som mot beslutet om

fastställande av det totala antalet poäng av rättssäkerhetsskäl, med hänsyn till principen om likabehandling och god förvaltningssed, skall börja löpa den dag då tjänstemannen får kännedom om sin uppdaterade personalakt om befordran på webbplatsen Sysper 2.

119 I detta avseende skall det påpekas att kommissionen i sitt svar på förstainstansrättens frågor har anfört att insyn i databasen av säkerhetsskäl kan "spåras" elektroniskt och att ett "accessprotokoll" möjliggör registrering av de datum då uppgifterna hämtades och namnen på dem som tagit del av uppgifterna.

120 Det framgår dessutom av handlingarna att kommissionen har offentliggjort ett protokoll till befordringsförfarandet 2003 i *Administrativa meddelanden* nr 82-2003. Punkt 4 i detta protokoll har följande lydelse:

"Uppdatering av personalakterna i Sysper 2

Förslag om tilldelning av poäng som lämnats av befordringskommittéerna och som fastställts av tillsättningsmyndigheten återfinns nu i varje enskild tjänstemans personalakt.

Med tillämpning av artikel 25 i tjänsteföreskrifterna, i vilken det föreskrivs att alla beslut i det enskilda fallet meddelas den berörda tjänstemannen, uppmanas varje tjänsteman i det aktuella beslutet att ta del av sin personalakt i Sysper 2."

- 121 Även om detta förfarande inte kan jämföras med ett verkligt delgivande i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna anser förstainstansrätten att tjänstemannen skall ta del av sin personalakt om befordran i Sysper 2 inom en rimlig frist från den tidpunkt då protokollet offentliggörs, vilket hädanefter är praxis hos kommissionen vad beträffar befordringsförfaranden, för att på så sätt motverka alla eventuella försenade försök att ifrågasätta rättsförhållanden som uppkommit under befordringsförfarandet.
- 122 Det är i förevarande fall klarlagt att sökanden fick kännedom om att dennes totala antal poäng och deras fördelning fastställdes genom att ta del av sin uppdaterade personalakt om befordran i Sysper 2 den 16 december 2003, det vill säga innan protokollet offentliggjordes, och att han anförde klagomål mot tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats och beslutet om fastställande av det totala antalet poäng den 12 februari 2004 och respekterade följaktligen den tidsfrist som föreskrivs i detta avseende.
- 123 Detta klagomål avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 15 juni 2004, som delgavs sökanden dagen därpå. Sökanden väckte förevarande talan den 22 juli 2004, det vill säga inom den frist på tre månader som föreskrivs i artikel 91.3 i tjänsteföreskrifterna.
- 124 Av vad som ovan anförts följer att talan kan upptas till sakprövning.

Saken

1. Invändningar om rättsstridighet beträffande vissa bestämmelser i genomförandebestämmelserna för artiklarna 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna

- 125 Sökanden har för det första bestridit lagenligheten av artikel 2 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och av artiklarna 3, 6, 7, 9, 10, 12 och 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden har i huvudsak kritiserat att antalet MP inte är av avgörande betydelse, att tilldelningen av PP inte behöver motiveras, att rätten till försvar åsidosatts och att

överklaganden enligt artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är ineffektiva. Han har för det andra gjort gällande att artiklarna 6 och 7 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, lästa mot bakgrund av *Administrativa meddelanden* nr 99-2002, är rättsstridiga. Han anser att dessa bestämmelser begränsar generaldirektoratets utrymme för skönmässig bedömning i fråga om tilldelning av PPGD och att de hindrar dem från att göra en faktisk jämförelse av tjänstemännens kvalifikationer. Sökanden har för det tredje åberopat att artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridig. I motsats till sin ordalydelse är denna artikel ingen övergångsbestämmelse, artikeln tilldelar tjänstgöringstid i lönegrad en viktig plats, fastställer inte kriterierna för tilldelning av TPPBK, och ger befordringskommittéerna felaktig behörighet att tilldela sistnämnda poäng. Sökanden har för det fjärde gjort gällande att artikel 9 och punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridiga. Dessa bestämmelser medför att vissa arbetsinsatser övervärderas och att tjänstemännen inte behandlas lika. Sökanden har för det femte bestridit lagenligheten av artikel 7.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som gynnar de tjänstemän som är anställda vid ett litet generaldirektorat.

Den första invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artikel 2 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och mot artiklarna 3, 6, 7, 9, 10, 12 och 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna

- 126 Sökanden har med stöd av artiklarna 25 och 26 i tjänsteföreskrifterna samt med stöd av dess artikel 45, som avser att säkerställa likabehandling, att befordran sker efter merit, rätten till karriärutveckling och en jämförelse av kvalifikationer, gjort gällande att artikel 2 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och artiklarna 3, 6, 7, 9, 10, 12 och 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridiga. Han har också åberopat rätten till god förvaltningssed och till ett opartiskt och rättvist förfarande samt rätten att yttra sig.

Invändningen om att antalet MP inte är av avgörande betydelse

— Parternas argument

- 127 Sökanden har gjort gällande att de flesta tjänstemännen vid rättstjänsten har tilldelats mellan 13 och 16 MP. En tjänstemans befordran sker därför inte på

grundval av de meriter som framgår av de rapporter som avses i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Den sker på grundval av antalet PP, varvid högst 21 PP kan tilldelas. Dessa poäng fördelas emellertid oberoende av meriter. Detta innebär i sin tur ett åsidosättande av principen om likabehandling, och principen om att befordran sker efter meriter, principen om rätten till karriärutveckling och principen om jämförelse av kvalifikationer, som säkerställs i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

- 128 Kommissionen har svarat att PP belönar meriter och att de förbättrar kommissionens förmåga att särskilja tjänstemännen från varandra på grundval av deras färdigheter.

— Förstainstansrättens bedömning

- 129 Enligt artikel 45.1 första stycket i tjänsteföreskrifterna skall en tjänstemans befordran beslutas av tillsättningsmyndigheten på grundval av en jämförelse av tjänstemännens kvalifikationer och med hänsyn till deras regelbundet återkommande personalrapporter.
- 130 Meriter utgör således det avgörande kriteriet för en tjänstemans befordran. Andra kriterier, såsom ålder, tjänstgöringstid i lönegraden eller i tjänsten, skall endast beaktas subsidiärt (domstolens dom av den 14 juli 1983 i mål 9/82, Ohrgaard och Delvaux mot kommissionen, REG 1983, s. 2379, punkt 19, och domen i det i punkt 101 nämnda målet Vainker mot parlamentet, punkterna 16 och 17, förstainstansrättens dom av den 18 september 2003 i mål T-241/02, Callebaut mot kommissionen, REGP 2003, s. I-A-215 och s. II-1061, punkt 44, och dom av den 10 juni 2004 i mål T-330/03, Liakoura mot rådet, REGP 2004, s. I-A-191 och s. II-859, punkt 49). Dessutom skall ovannämnda jämförelse av tillsättningsmyndigheten ske opartiskt och med omsorg, i tjänstens intresse och i enlighet med principen om likabehandling av tjänstemän (förstainstansrättens dom av den 30 november 1993 i mål T-76/92, Tsirimokos mot parlamentet, REG 1993, s. II-1281, punkt 21, i mål T-78/92, Perakis mot parlamentet, REG 1993, s. II-1299, punkt 16, dom av den 5 november 2003 i mål T-240/01, Cougnon mot Europeiska gemenskapernas domstol, REGP 2003, s. I-A-263 och s. II-1283, punkt 70, dom av den 28 september 2004 i mål T-216/03, Tenreiro mot kommissionen, REGP 2003, s. I-A-245 och s. II-1087, punkt 68, och dom av den 15 september 2005 i mål T-132/03, Casini mot kommissionen, REGP 2005, s. I-A-253 och II-1169, punkt 53).

- 131 Inom denna avgränsade ram har tillsättningsmyndigheten ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Tillsättningsmyndigheten har befogenhet att göra en bedömning av meriterna på det sätt eller enligt den metod som den anser vara lämpligast (se domar i de ovan i punkt 130 nämnda målen *Tsirimokos mot parlamentet*, punkt 16, *Perakis mot parlament*, punkt 14, *Cougnon mot Europeiska gemenskapernas domstol*, punkt 62, och *Tenreiro mot kommissionen*, punkt 68).
- 132 Från och med befordringsförfarandet 2003 har ett befordringssystem, som baseras på en kvantifiering av meriter som kännetecknas av att tjänstemän årligen tilldelas MP och PP, införts genom genomförandebestämmelserna för artikel 43 och artikel 45 i tjänsteföreskrifterna i syfte att möjliggöra en jämförelse av kvalifikationer hos befordringsbara tjänstemän som är objektivare och lättare att genomföra än den som gjordes tidigare.
- 133 Det skall först och främst påpekas att det nya systemet stärker det samband som fastställdes i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna mellan regelbundna bedömningar av tjänstemän och befordran. Av artikel 2.1 tredje stycket i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna läst tillsammans med *Administrativa meddelanden* nr 99-2002 följer således att varje tjänsteman skall tilldelas ett allmänt betyg mellan 0 och 20, som sedan omvandlas till ett antal MP som används i befordringssyfte. Dessutom föreskrivs i artikel 10.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna att en tjänsteman skall ha fått minst tio MP i sin senaste rapport om karriärutveckling för att bli befordrad. Enligt artikel 6.4 b tredje stycket i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna gäller vidare att en tjänsteman som i sin rapport om karriärutveckling fått omdömet "bristfällig" eller "otillfredsställande" inte kan tilldelas PP.
- 134 Det skall därefter erinras om att det i artikel 3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna med rubriken "Grunder för befordran" föreskrivs att "[d]et som i första hand skall beaktas är antalet [MP] och [PP] som varje tjänsteman har samlat under det föregående (de föregående) året (åren)". Det totala antalet MP och PP möjliggör för tjänstemän att uppnå eller överskrida tröskelvärdet för befordran. Antalet PP är i sig inte avgörande för tjänstemannens befordran.

- 135 Det skall sist men inte minst påpekas att "[s]yftet med både [MP] och [PP] är att belöna väl utfört arbete, och tilldelningen av [PP] skall alltid motiveras med synpunkter på meriterna", vilket klart anges i artikel 2.1 andra stycket i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna.
- 136 När det gäller PP föreskrivs i artikel 6.4 a och b i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna att högst 10 PPGD får tilldelas. Enligt artikel 6.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är syftet med dessa poäng att belöna tjänstemän för arbete som går utöver den enskildes arbetsbeskrivning, för att ha visat sig vara särskilt duglig och uppnått särskilt goda resultat, vilket skall framgå av rapporterna om karriärutveckling. Såsom redan har angetts (se ovan punkt 133) kan den berörde tjänstemannen som fått omdömet "bristfällig" eller "otillfredsställande" i rapporten om karriärutveckling inte på några villkor erhålla PP.
- 137 I artikel 9 och bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att en eller två PPSA kan tilldelas. Syftet med dessa är att urskilja anställda som framgångsrikt har utfört särskilt arbete i institutionens intresse. Detta arbete utgörs av verksamhet som "utbildare/föredragshållare" eller olika bidrag till att organisera uttagningsprov eller hjälpa gemensamma organ. Det skall påpekas att rapporterna om karriärutveckling innehåller en rubrik som särskilt är avsedd för de arbetsuppgifter som det rör sig om.
- 138 I den mån antalet PPGD och PPSA alltså grundas på meriter utgör tilldelningen av dessa poäng som ett komplement till MP inte ett åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och ovannämnda principer.
- 139 För befordringsförfarandet 2003, som var det första året då det nya befordringsförfarandet genomfördes, föreskrivs övergångsbestämmelser i artikel 12.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna "så att det är möjligt att beakta tidigare meriter"; dessa bestämmelser omfattar tilldelning av TPP (se ovan

punkt 58). Sökanden har gjort en invändning om rättsstridighet som särskilt avser denna bestämmelse med åberopande av att även denna utgör ett åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Av de skäl som anges i punkt 191 och följande punkter kan denna invändning inte anses grundad.

140 Mot denna bakgrund kan invändningen inte godtas.

Bristen på motivering

— Parternas argument

141 Sökanden har anfört att det i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, i strid med artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, inte föreskrivs någon skyldighet att motivera förslagen eller besluten om tilldelning av PPGD, PPSA och TPP. Sökanden anser att denna brist på motivering ger upphov till godtycke.

142 Kommissionen har påpekat att motiveringsskyldigheten utgör en allmän princip i gemenskapsrätten. Kommissionen anser därför att det vore överflödigt att införa en särskild bestämmelse i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Dessutom innebär denna princip enbart att de rättsakter som går en tjänsteman emot skall motiveras och genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna uppfyller denna skyldighet.

— Förstainstansrättens bedömning

143 Förstainstansrätten erinrar om att alla beslut som går en tjänsteman emot skall motiveras enligt artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna. Den kräver alltså inte att förslag, rekommendationer eller yttranden som inte går en tjänsteman emot skall motiveras.

- 144 Vad beträffar PPGD strider artikel 6.6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna inte mot artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna genom att endast ålägga utvärderingskommittén att motivera sina förslag om de avviker från generaldirektoratets förslag. Artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna strider inte heller mot denna bestämmelse genom att inte ålägga befordringskommittéerna att motivera sina rekommendationer avseende tilldelning av PPSA. Detsamma gäller i fråga om förslag om tilldelning av TPPBK som befordringskommittéerna utarbetar på grundval av artikel 12.3 a i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och i fråga om artikel 13.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna enligt vilken befordringskommittén endast skall avge ett motiverat yttrande om den rekommenderar att PPÖ skall tilldelas.
- 145 Generaldirektoratets beslut om tilldelning av PPGD, TPPDG och KSPP, samt tillsättningsmyndighetens beslut avseende PPSA, TPPBK och PPÖ avses inte i artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, eftersom det är fråga om förberedande rättsakter (se ovan punkt 90 och följande punkter).
- 146 Som redan har framhållits (se ovan punkt 90 och följande punkter) är den slutgiltiga rättsakten genom vilken befordringsförfarandet avslutas komplex, eftersom den utgörs av två separata beslut, nämligen tillsättningsmyndighetens beslut om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats och beslutet om fastställande av det totala antalet poäng, på vilket det första ovannämnda beslutet grundar sig. De berörda tjänstemännen kan beroende på deras situation anföra klagomål mot det ena eller det andra beslutet eller mot båda besluten.
- 147 I detta sammanhang skall erinras om att tillsättningsmyndigheten uppfyller motiveringsskyldigheten med avseende på befordran, när den motiverar sitt beslut att avslå ett klagomål som ingetts enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna (se i detta avseende domstolens dom av den 30 oktober 1974 i mål 188/73, Grassi mot rådet, REG 1974, s. 1099, punkterna 11 och 13, och förstainstansrättens dom av den 29 september 2005 i mål T-218/02, Napoli Buzzanca mot kommissionen, REGP 2005, s. I-A-267 och II-1221, punkt 59).

148 Av detta följer att denna del av grunden inte kan godtas.

Huruvida artikel 26 i tjänsteföreskrifterna och rätten till försvar åsidosatts genom genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna

— Parternas argument

149 Sökanden har hävdad att besluten om tilldelning av PP avslutar ett förfarande som kan grunda sig på faktorer som inte anges i tjänstemännens personalakt och som inte ger de berörda rätten att yttra sig innan administrationen antar en rättsakt som går de berörda emot. I synnerhet provas överklagandet av tillsättningsmyndigheten genom ett förfarande som inte är kontradiktoriskt. Tilldelningen av PP utgör följaktligen ett åsidosättande av rätten till försvar och av artikel 26 första stycket a i tjänsteföreskrifterna.

150 Kommissionen har bestridit att genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna utgör ett åsidosättande av rätten till försvar och förbudet mot att beakta faktorer som inte anges i tjänstemännens personalakt. Genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna gör det inte möjligt att beakta sådana faktorer. Dessutom har tjänstemännen möjlighet att yttra sig under befordringsförfarandet. Genom artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna införs en möjlighet att överklaga ett beslut om tilldelning av PP innan befordringsförfarandet avslutats. Ett befordringsförfarande kan inte jämföras med förfaranden som inleds mot en person. Följaktligen saknar rättspraxis avseende rätten att yttra sig innan en rättsakt som går en tjänsteman emot antas relevans.

— Förstainstansrättens bedömning

- 151 I artikel 26 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att en tjänstemans personalakt skall innehålla "a) [a]lla handlingar om hans administrativa ställning och alla utlåtanden om hans kompetens, prestationsförmåga och uppförande" och b) "[t]jänstemannens eventuella synpunkter på dessa handlingar". I samma artikel föreskrivs att "de handlingar som anges i punkt a får inte användas eller åberopas av institutionen mot en tjänsteman om de inte meddelats honom innan de lades i akten".
- 152 Syftet med artikel 26 i tjänsteföreskrifterna är att säkerställa tjänstemannens rätt till försvar genom att undvika att beslut som fattas av tillsättningsmyndigheten som rör hans administrativa ställning och karriär grundas på faktiska omständigheter angående hans uppförande som inte har införts i personalakten (se förstainstansrättens dom i det ovan i punkt 130 nämnda målet Perakis mot parlamentet, punkt 27, dom av den 8 juni 1995 i mål T-496/93, Allo mot kommissionen, REGP 1995, s. I-A-127 och s. II-405, punkt 75, dom av den 30 september 2003 i mål T-302/02, Kenny mot Europeiska gemenskapernas domstol, REGP 2003, s. I-A-235 och s. II-1137, punkt 32, och dom av den 4 maj 2005, i mål T-144/03, Schmit mot kommissionen, REGP 2005, s. I-A-101 och II-465, punkt 133). Den är tillämplig på befordran eftersom det ovannämnda uttrycket "administrativa ställning" bland annat omfattar de viktigare händelserna i karriären (se domen i det ovan i punkt 134 nämnda målet Schmit mot kommissionen).
- 153 I det förevarande fallet konstaterar förstainstansrätten att invändningen endast grundas på rena påståenden från sökanden, som inte kunnat bevisa att besluten om tilldelning av PP, som till viss del inte fattats av tillsättningsmyndigheten, baseras på andra faktorer än utvärderingsrapporter och inte finns upptagna i tjänstemännens personalakter.
- 154 Genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna innehåller inte någon bestämmelse som skulle göra det möjligt för kommissionen att avvika från artikel 26 i tjänsteföreskrifterna, såsom denna artikel har tolkats i rättspraxis. Tvärtom framgår det att vissa bestämmelser i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna skapar ett direkt samband mellan tilldelningen av PP och rapporten om karriärutveckling.

- 155 Av artikel 6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna framgår följaktligen att PPGD delas ut av generaldirektörerna eller direktörerna med utgångspunkt från rapporterna om karriärutveckling och de berörda tjänstemännens meriter som framgår av rapporterna om karriärutveckling. Rapporterna om karriärutveckling innehåller dessutom en rubrik för särskilt arbete som utförs i kommissionens intresse under utvärderingsperioden, på grundval av vilken PPSA tilldelas.
- 156 Det skall påpekas att upprättandet av rapporter om karriärutveckling är en del av ett komplext förfarande i vilket tjänstemännen medverkar i enlighet med artikel 43 i tjänsteföreskrifterna enligt vilken en tjänsteman skall underrättas om innehållet i rapporten och ”har möjlighet att lämna de synpunkter på denna som han anser är av betydelse”.
- 157 Sökanden kan slutligen inte med framgång åberopa att rätten till försvar åsidosatts när det gäller besluten om tilldelning samt tillsättningsmyndighetens beslut i det överklagande som avses i artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Ovannämnda beslut utgör endast förberedande rättsakter till beslut om fastställande av det totala antalet befodringspoäng eller upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats. Rätten till försvar är emellertid inte tillämplig i förhållande till sådana rättsakter, däremot med avseende på sådana som går den berörde emot (se i detta avseende förstainstansrättens dom av den 15 juni 2000 i mål T-211/98, F mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-107 och s. II-471, punkterna 28 och 29 och där angiven rättspraxis).
- 158 Denna del av grunden kan följaktligen inte godtas.

Huruvida överklaganden enligt artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är effektiva

— Parternas argument

- 159 Sökanden har anfört att tillsättningsmyndigheten inte har gjort någon verklig bedömning av överklaganden som ingetts med stöd av artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Tillsättningsmyndigheten fastställde enbart befodringskommitténs förslag.

160 Kommissionen har bestridit detta och gjort gällande att den behörighet som den har enligt artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna inte hindrar kommissionen från att följa befordringskommitténs förslag.

— Förstainstansrättens bedömning

161 Om det antas att denna invändning skall tolkas så att lagenligheten av artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna ifrågasätts, kan det konstateras att invändningen enbart är grundad på ett påstående från sökanden och att det inte har framförts någon rättslig argumentation. Denna artikel kan inte tolkas på så sätt att den fråntar tillsättningsmyndigheten skyldigheten att pröva det aktuella överklagandet när den tvärtom ger tillsättningsmyndigheten rätt att fatta beslut. Frågan huruvida tillsättningsmyndigheten har prövat sökandens överklagande skall undersökas inom ramen för en annan grund (punkt 304 nedan).

Åsidosättande av principen om god förvaltningssed och rätten till ett opartiskt och rättvist förfarande

162 Sökanden har slutligen åberopat att principen om god förvaltningssed och rätten till ett opartiskt och rättvist förfarande har åsidosatts.

163 Han har emellertid inte framfört något annat argument än de som framförts ovan. Invändningen kan följaktligen inte vinna bifall. I alla händelser hänvisar förstainstansrätten till det ovan anförda.

- 164 Mot bakgrund av ovanstående överväganden skall invändningen om att artikel 2 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och artiklarna 3, 6, 7, 9, 10, 12 och 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridiga lämnas utan bifall.

Den andra invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artiklarna 6 och 7 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 jämförda med Administrativa meddelanden nr 99-2002, som föreskriver ett målgenomsnitt som inskränker generaldirektoratens utrymme för skönmässig bedömning

Parternas argument

- 165 Sökanden har gjort en invändning om rättsstridighet med avseende på artiklarna 6 och 7 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna jämförda med *Administrativa meddelanden* nr 99-2002. Sökanden har till stöd för grunden åberopat åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, principen om likabehandling och principen om rätten till karriärutveckling.
- 166 Sökanden anser att de aktuella bestämmelserna fastställer det antal MP och PPGD som skall tilldelas generaldirektoraten. För det första anmodas dessa att inte överskrida "ett målgenomsnitt" som fastställts till 14 MP för varje lönegrad. Överskrids detta genomsnitt med mer än en poäng skall antalet PPGD som tilldelats generaldirektoratet minskas med exakt samma antal poäng som man överskridit genomsnittet med. För det andra finns det inte någon möjlighet att tilldela generaldirektoraten mer än 2,5 PPGD per tjänsteman. Enligt sökandens uppfattning är dessa kvoter bindande. De begränsar generaldirektoratens möjlighet till skönmässig bedömning och utgör hinder mot en jämförelse av de kvalifikationer hos de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran. Den möjlighet som föreskrivs i artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna att begära ett undantag från målgenomsnittet upphäver inte denna begränsning på ett adekvat sätt, eftersom den kräver ett initiativtagande från varje generaldirektorat, är av skönmässig natur och måste godkännas av befordringskommittéerna, medan

tillsättningsmyndigheten ensam har rätt att fatta beslut i fråga om befordran. Ovannämnda kvoter medför att förteckningen över de tjänstemän som befordrats snarare grundar sig på "strategier" som antagits av varje generaldirektorat än på en jämförelse av tjänstemännens kvalifikationer.

- 167 Kommissionen har svarat att *Administrativa meddelanden* nr 99-2002 enbart fastställer ett målgenomsnitt på 14 poäng. Syftet med detta genomsnitt är berättigat. Genomsnittet syftar inte till att begränsa betygsättarnas möjlighet till skönsmässig bedömning i enskilda fall, utan till att undvika en allmän inflation i betygen som skulle leda till att de minskar i värde. Genomsnittet är inte heller bindande. Ett överskridande som förblir under 15 poäng medför inte någon påföljd. Därutöver minskas antalet PPGD, utom då undantag har medgetts. Denna möjlighet att med stöd av artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna beviljas undantag skulle vara en lösning på de problem som förekomsten av en kvot på 2,5 PPGD för varje enskild tjänsteman och ett eventuellt stort antal dubbla tjänstemän i vissa generaldirektorat innebär.

Förstainstansrättens bedömning

- 168 Det skall erinras om att tillsättningsmyndigheten inom ramen för sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning har befogenhet att jämföra kvalifikationerna på det sätt eller enligt den metod som den anser vara lämpligast (se ovan punkt 131).
- 169 Såsom klargörs i meddelandet SEK(2001)1697 syftar det nya befordringsförfarandet till att överge de förfaranden som tillämpades tidigare. Kommissionen har till följd av de stora skillnader som fanns med avseende på bedömningar av tjänstemän inom de olika generaldirektoraten och de svårigheter som tillsättningsmyndigheten senare hade med att jämföra kvalifikationerna hos alla berörda tjänstemän, med beaktande av principen om likabehandling, försökt att göra den yrkesmässiga bedömningen av

personalen mer objektiv för att befordringssystemet skulle bli så rättvist som möjligt. Denna målsättning omsattes i form av en kvantifiering av meriter med hjälp av ett poängsystem och bestämmelser i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som avser att säkerställa en enhetlig tilldelning av dessa poäng inom hela kommissionen.

- 170 I artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs sålunda att varje generaldirektorat har ett antal PPGD motsvarande 2,5 gånger antalet tjänstemän vid ett generaldirektorat som befinner sig i sådana lönegrader att de kan komma i fråga för befordran. I samma artikel föreskrivs att "[o]m ett visst generaldirektorats genomsnittliga meritpoängsresultat för en viss grad överskrider kommissionens målgenomsnitt med mer än en poäng skall generaldirektoratets antal [PP] minskas med exakt samma antal poäng som man överskridit genomsnittet med". I *Administrativa meddelanden* nr 99-2002 anges att "generaldirektoraten ... vid bedömningen av sin personal [skall] beakta genomsnittet på 14 MP av 20 (kallat målgenomsnitt). Detta genomsnitt på 14 poäng skall iakttagas i varje lönegrad i varje generaldirektorat". Därutöver anges att "generaldirektorat i vilka genomsnittet överskrider 15 poäng i en viss lönegrad är föremål för en påföljd. Påföljden utgörs av en minskning av det antal [PP] som generaldirektoratet förfogar över i denna lönegrad för befordran."
- 171 Förstainstansrätten erinrar dessutom om att det i artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att om ett generaldirektorat kan ange skäligena motiv för överskridandet kan generaldirektoratet hänskjuta ärendet till befordringskommittéerna som, då särskilda omständigheter föreligger, får besluta om att påföljden helt eller delvis skall strykas.
- 172 Till skillnad mot vad som anförts av sökanden anser förstainstansrätten att varken förekomsten av en kvot av PPGD eller ett målgenomsnitt skulle kunna begränsa generaldirektoratets möjlighet till skönsmässig bedömning när det gäller en åtgärd som strider mot artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, principen om likabehandling och principen om rätten till karriärutveckling. Det framgår tvärtom att dessa båda mekanismer bidrar till att en representativ bedömning av tjänstemännens meriter kommer till uttryck på ett effektivt sätt, samtidigt som största möjliga grad av jämförbarhet av bedömningar i alla kommissionens generaldirektorat säkerställs,

och följaktligen även likabehandling av ovannämnda tjänstemän, vilket uttryckligen har begärts av sökanden. Det är härvid viktigt att påpeka att jämförelsen av kvalifikationer i praktiken skall från ett jämlikhetsperspektiv och utifrån jämförbara källor för information och upplysningar (se bland annat förstainstansrättens dom i det ovan i punkt 130 nämnda målet Tsirimokos mot parlamentet, punkt 21, och dom av den 21 september 1999 i mål T-157/98, Oliveira mot parlamentet, REGP 1999, s. I-A-163 och s. II-851, punkt 35).

- 173 Kvoten av PPGD överensstämmer med ändamålet med PP, nämligen att bland tjänstemännen urskilja de mest förtjänstfulla, för att öka deras utsikter att bli befordrade (se ovan punkt 4). En begränsning av antalet poäng som står till förfogande medför nämligen att generaldirektoraten måste göra ett sådant urval. Detta ändamål är förenligt med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, likabehandling och rätten till karriärutveckling.
- 174 Vad gäller målgenomsnittet kan konstateras att ovannämnda bestämmelse inte ålägger generaldirektoraten någon absolut skyldighet att beakta nämnda genomsnitt, men uppmuntrar dem att göra detta.
- 175 Den omständigheten att generaldirektoraten beaktar det målgenomsnitt som angetts innebär emellertid inte att deras utrymme till skönsmässig bedömning begränsas på ett sätt som strider mot artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, principen om likabehandling och principen om rätten till karriärutveckling.
- 176 Detta genomsnitt uttrycker nämligen med ett matematiskt uttryck bedömningen av en genomsnittlig tjänstemans arbetsinsats. Det begränsar inte betygsättarnas möjlighet att skilja mellan de enskilda bedömningar som gjorts av varje tjänstemans arbetsinsats beroende på om dessa arbetsinsatser överskrider eller underskrider genomsnittet. Detta konstaterande påverkas inte av de intervall som anges i *Administrativa meddelanden* nr 99-2002. I dessa meddelanden rekommenderas

enbart betygsättarna att tilldela betygen 17 till 20 till de tjänstemän som anses förtjänta av att befordras inom kort tid, betygen 12 till 16 till dem som anses förtjänta av att befordras inom normal tid och betygen 10 till 11 till dem som enbart skulle ha befordrats efter en lång tid och betyg som ligger under 10 till tjänstemän som måste förbättra sina arbetsinsatser och som inte kan komma i fråga för befordran under det aktuella befordringsförfarandet. I samma *Administrativa meddelanden* anges att ett betyg mellan 17 och 20 skall tilldelas cirka 15 procent av tjänstemännen, ett betyg mellan 12 och 16 skall tilldelas cirka 75 procent av tjänstemännen och ett betyg mellan 10 och 11 skall tilldelas cirka 10 procent av tjänstemännen. Dessa intervall grundar sig emellertid enbart på iakttagelser som gjorts av hur befordran skedde tidigare. De är enbart vägledande och inte bindande. Till skillnad från målgenomsnittet uppmuntras dessutom inte tillämpningen av ovannämnda intervall. Iakttas inte dessa intervall medför detta inte några påföljder. Därav följer att målgenomsnittet, även i kombination med dessa intervall, inte hindrar betygsättarna från att använda en mycket bred betygsskala.

177 Genomförandebestämmelserna för artikel 43 och artikel 45 i tjänsteföreskrifterna utgör dessutom inte hinder mot att använda betyg som innehåller decimaler. I artikel 4.4 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna anges uttryckligen att halvpoäng kan användas och i *Administrativa meddelanden* nr 99-2002 föreslås ett betyg på 10 till 11 för de tjänstemän som först anses förtjänta att befordras först efter en lång tid. Betygsättarnas bedömning av tjänstemännen kan följaktligen nyanseras.

178 Den omständigheten att det samlade antalet poäng står till betygsättarnas förfogande skiljer system som inrättats genom artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och genom ovannämnda *Administrativa meddelanden* från det system som ogiltigförklarades i förstainstansrättens dom av den 30 september 2003 i mål T-296/01, Tatti mot kommissionen (REGP 2003, s. I-A-225 och s. II-1093). Först och främst var detta system bindande. Genomsnittet kunde dessutom högst uppgå till 30 poäng, det maximala antalet poäng som teoretiskt sett var tillgängligt var 50.

- 179 Den omständigheten att ett målgenomsnitt på 14 av 20 anges gör det möjligt att förebygga risken för inflation av betyg. Denna inflation skulle medföra en minskning av de poäng som faktiskt används av betygsättarna och, följaktligen äventyra funktionen av betygsättningssystemet att så långt det är möjligt återspegla de betygsatta tjänstemännens meriter och att möjliggöra en jämförelse av dessa. Det ifrågasatta systemet ålägger tvärtom betygsättarna att göra en mer strikt jämförelse av varje enskild tjänstemans meriter.
- 180 Angivandet av ett målgenomsnitt gör det även möjligt att minska risken för skillnader i genomsnittet vid betygsättningen i olika generaldirektorat som inte kan motiveras av objektiva skäl, vilka har samband med de betygsatta tjänstemännens meriter. Tjänstemännen skyddas således från en diskriminerande behandling beroende på om de tillhör det ena eller det andra generaldirektoratet.
- 181 Systemet med målgenomsnitt tar hänsyn till en verklighet som allt oftare observeras, nämligen en enhetlig fördelning av tjänstemän som vid betygsättningen erhåller betyg som ligger runt medelvärdet. Kommissionen har av denna statistiska studie följaktligen dragit slutsatsen att fastställandet av ett målgenomsnitt som representerar detta medelvärde sannolikt inte utgör något hinder mot betygsättarnas fria bedömning.
- 182 Sökanden har emellertid framhållit att målgenomsnittet medför svårigheter på de avdelningar som har ett stort antal dubbla tjänstemän.
- 183 Enligt artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna har generaldirektoraten emellertid möjlighet att avvika från målgenomsnittet när deras särskilda situation inte överensstämmer med verkligheten. Överskrids målgenomsnittet med en poäng medför detta inte någon påföljd. Om målgenomsnittet överskrids med mer än en poäng kan det berörda generaldirektoratet

hänskjuta ärendet till befordringskommittéerna som, då särskilda omständigheter föreligger, får besluta om att påföljden, bestående av en minskning av antalet PP till följd av ett sådant överskridande, helt eller delvis skall strykas om generaldirektoratet kan ange skäliga motiv för överskridandet. Ett stort antal dugliga tjänstemän utgör uppenbarligen ett sådant motiv.

184 Sökanden har även gjort gällande att ovannämnda undantag inte är ett tillräckligt botemedel, eftersom den kräver ett initiativtagande från generaldirektoraten och frågan huruvida undantag beviljas är föremål för befordringskommittéernas skönsmässiga bedömning och inte tillsättningsmyndighetens, vilken ensam har rätt att fatta beslut i fråga om befordran.

185 Förutom att det inte har anförts några argument till stöd för den kritik som framförts med avseende på generaldirektoratens initiativtagande konstaterar förstainstansrätten att den måste anses vara helt motiverad och logisk inom ramen för ett system som kan medföra en minskning av det antal PPGD som tilldelats själva generaldirektoraten och inte en enskild tjänsteman.

186 Med avseende på befordringskommittéernas befogenhet att företa en skönsmässig bedömning skall erinras om att en tjänstemans befordran enligt artikel 45.1 första meningen i tjänsteföreskrifterna skall beslutas av tillsättningsmyndigheten efter en jämförelse av kvalifikationerna hos de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran som sker på det sätt eller enligt den metod som den anser vara lämpligast. I detta avseende kan inte befordringskommitténs beslut om att den minskning av antalet PPGD som vidtagits till följd av ett överskridande av målgenomsnittet helt eller delvis skall strykas likställas med det ovannämnda beslutet om befordran. Befodringskommitténs beslut är en del i det nya befordringsförfarandet som definieras av tillsättningsmyndigheten och kan följaktligen inte fattas i strid med de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna.

- 187 Slutligen skall det framhållas att det i artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som ett komplement till de globala matematiska mekanismer som anges i artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att varje tjänsteman kan inkomma med ett överklagande för att få tillsättningsmyndigheten att tilldela honom en eller flera PPÖ ("utöver generaldirektoratets ... poängantal"). Enligt *Administrativa meddelanden* nr 82-3003 tilldelade tillsättningsmyndigheten sålunda 156 PPÖ till tjänstemän i kategori A som hade anfört ett sådant klagomål.
- 188 Artiklarna 6.1 och 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna karakteriserar jämvikten i det nya befordringssystemet som skall ge tillsättningsmyndigheten en bättre grund för jämförelse av kvalifikationerna hos samtliga tjänstemän som kan befordras till en viss lönegrad, genom att säkerställa största möjliga samstämmighet mellan bedömningar i kommissionens olika generaldirektorat.
- 189 De poängantal som föreskrivs i artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och anges i *Administrativa meddelanden* nr 99-2002, tvärtemot vad sökanden har påstått, omöjliggör inte på något sätt en effektiv jämförelse av kvalifikationer hos de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran och innebär i sig inte något krav att välja strategier som är oförenliga med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, principen om likabehandling och principen om rätten till karriärutveckling. Ett sådant val skulle enbart visa att det föreligger en oegentlighet i samband med genomförandet av genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.
- 190 Av det ovan anförda följer att invändningen om rättsstridighet inte kan godtas, eftersom den omständigheten att kommissionen ändrat de bestämmelser som är tillämpliga från och med befordringsförfarandet 2004 inte har någon inverkan på lagenligheten av det system som inrättades för det föregående förfarandet.

Den tredje invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, som tillmäter anciennitet alltför stor vikt, är otydlig och oförenlig med tillsynsmyndighetens behörighet

- 191 Sökanden har gjort gällande att artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridig. De övergångsbestämmelser som fastställs i denna artikel står i strid med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden har inledningsvis kritiserat deras övergående natur. Han har vidare gjort gällande att anciennitet i lönegrad är den avgörande faktorn enligt dessa bestämmelser. Han har slutligen bestridit befordringskommittéernas behörighet att tilldela TPPBK.

Huruvida artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är av övergående karaktär

— Parternas argument

- 192 Sökanden har bestridit att artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är av övergående natur med motiveringen att artikel 13 i de allmänna genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, som antogs den 24 mars 2004, har bevarat kategorin TPPGD och förlängt tillämpningen av kategorin TPPBK.
- 193 Kommissionen har svarat att artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna inför ett övergångssystem som gradvis skall avvecklas, vilket framgår av de ändringar som infördes genom de ovannämnda allmänna genomförandebestämmelserna av den 24 mars 2004.

— Förstainstansrättens bedömning

194 Förstainstansrätten konstaterar att det i artikel 12.3 första meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att "[ö]vergångsbestämmelser ... [fastställs] så att det är möjligt att beakta tidigare meriter". Dessa bestämmelser definieras i artikel 12.3 a och b i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Enligt fotnot 5 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna avser artikel 12 "det första befordringsförfarandet under 2003". Därav framgår att de är av övergående natur. Den omständigheten att giltighetstiden för vissa bestämmelser i artikel 12 senare förlängdes har inte någon inverkan på deras lagenlighet som skall bedömas mot bakgrund av ordalydelsen.

195 Invändningen om att artikel 12 inte är av övergående natur skall följaktligen ogillas

Påståendet att anciennitet i lönegrad är den avgörande faktorn vid tilldelning av TPP

— Parternas argument

196 Sökanden har påpekat att enligt artikel 12.3 a första meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tilldelas TPPGD tjänstemän på grundval av tjänstgöringstiden i lönegraden oberoende av tjänstemännens meriter. De är av avgörande betydelse. Sökanden har nämligen framhållit att antalet TPPGD kan uppgå till 7, medan antalet MP i praktiken endast kan uppgå till 3, eftersom MP i allmänhet befinner sig i ett intervall mellan 13 och 16. Av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna framgår emellertid att tjänstgöringstiden i lönegraden endast kan tillmätas underordnad betydelse.

- 197 Sökanden har dessutom påpekat att behovet av att organisera övergången från ett befordringssystem till ett annat inte kan motivera denna bestämmelse. Sökanden har i detta avseende konstaterat att parlamentet och Europeiska gemenskapernas domstol har organiserat system för omvandling av tidigare betyg till betyg som begränsar bestämmelsen om befordran på grundval av meriter i mindre utsträckning. Han har slutligen påpekat att kommissionen hade kunnat beakta tidigare meriter genom att använda sig av den metod, som redan tillämpats, med genomsnittet av de analytiska bedömningar som anges i betygsrapporterna. Mekanismen med TPPGD, i vilken tjänstgöringstiden i lönegraden tillmäts stor betydelse, sträcker sig följaktligen längre än vad som är nödvändigt för att säkerställa den föreskrivna övergången från det gamla systemet till det nya.
- 198 Sökanden anser slutligen att samma kritik i huvudsak kan riktas mot artikel 12.3 a andra meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Han har också konstaterat att det i denna bestämmelse inte fastställs några precisa kriterier för tilldelning av TPPBK. Beslut om befordran skulle följaktligen kunna "fattas på underlag av godtyckliga och omotiverade beslut vilket strider mot artikel 45 i tjänstföreskrifterna, principen om rätten till karriärutveckling och principen om likabehandling".
- 199 Sökanden har dessutom anfört att artikel 12.3 b i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna utgör ett åsidosättande av artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna. Enligt domstolens dom av den 13 december 2001, Cubero Vermurie mot kommissionen (mål C-446/00, REG 2001, s. I-10315, punkt 36), utgör artikel 45 i tjänsteföreskrifterna hinder mot en automatisk befordran av tjänstemän som inte befordrats under det föregående befordringsförfarandet, trots att de fanns upptagna på förteckningen över mest förtjänstfulla tjänstemän. Sökanden har därutöver påpekat att det i *Administrativa meddelanden* nr 18-2003 anges att varje generaldirektorat som tilldelar en sådan tjänsteman minst 6 PPGD tilldelas ytterligare 4 KSPP. Antalet PPGD utgör emellertid inte någon tillförlitlig indikator med avseende på meriter. Tjänstgöringstid i lönegrad skulle belönas återigen.
- 200 Kommissionen har erinrat om att det ifrågasatta befordringsförfarandet är avsett att kompensera tidigare meriter. Kommissionen har framhållit att en tjänsteman inte kan tilldelas mer än 7 TPPGD, vilket maximalt motsvarar sju år i lönegraden. Denna begränsning avser att undvika att främja personer med en särskilt långsam karriärutveckling.

- 201 Kommissionen har också anfört att det av Administrativa meddelanden nr 82-2003 framgår att TPPBK avser att kompensera eventuella nackdelar som är knutna till övergången mellan det gamla och det nya systemet och som i annat fall inte skulle beaktas i tillräcklig utsträckning.
- 202 Kommissionen har vidare med avseende på KSPP framfört att den princip som fastställdes i den ovan i punkt 199 nämnda domen Cubero Vermurie mot kommissionen saknar betydelse i förevarande fall. Den praxis som klandrades i denna dom medförde nämligen en automatisk befordran av tjänstemän som under föregående befordringsförfarande fanns upptagna på förteckningen över mest förtjänstfulla tjänstemän. KSPP är däremot endast en kategori av PP som föreskrivs i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. De är dessutom inte bland de viktigaste, eftersom de inte kan överskrida 4 poäng. Det framgår emellertid tydligt av domen i målet Cubero Vermurie mot kommissionen att institutionen inom ramen för ett befordringsförfarande kan beakta den omständigheten att en tjänsteman finns upptagen på förteckningen över restkandidater.
- 203 Kommissionen har slutligen angett att den inte införde ett system för omvandling av betyg till poäng på grund av de svårigheter som fanns till följd av den otillräckliga harmoniseringen av gamla betygsrapporter.

— Förstainstansrättens bedömning

- 204 Det skall inledningsvis konstateras att en ändring av en reglering är ägnad att skapa nya situationer vid en viss tidpunkt och samtidigt skall se till att tidigare situationer tas i beaktande. I förevarande fall ankom det på tillsättningsmyndigheten att utforma ändringar av regler som gäller under en övergångsperiod avseende tjänstemännens befordran under hänsynstagande till de begränsningar som sammanhänger med övergången från ett system till ett annat.

- 205 Det nya befordringssystemet trädde i kraft under befordringsförfarandet 2003 och övergångsbestämmelser föreskrevs följaktligen i artikel 12.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna för att ackumulerade meriter i en bestämd lönegrad hos de tjänstemän som var anställda vid kommissionen vid den tidpunkten då ovannämnda system trädde i kraft skulle beaktas. Dessa bestämmelser omfattar tilldelning av olika övergångspoäng till dessa tjänstemän.
- 206 I artikel 12.3 a första meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att varje tjänsteman *ex officio* skall tilldelas ett TPPGD per år i lönegraden, högst sju poäng. Såsom kommissionen har anfört kan tjänstgöringstiden i en lönegrad betraktas som en objektiv indikator, men endast delvis, på de meriter som en tjänsteman samlat. Det är emellertid ostridigt att generaldirektoraten inte förfogar över något utrymme för skönsmässig bedömning i detta hänseende och att antalet TPPGD som tilldelats en tjänsteman måste motsvara det antal år som tjänstemannen tjänstgjort i lönegraden, med en begränsning på högst 7 år.
- 207 Enligt artikel 12.3 a andra meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna kan högst 2 TPPBK tilldelas per tjänsteman. Enligt *Administrativa meddelanden* nr 82-2003 och kommissionens svar på förstainstansrättens frågor infördes dessa TPPBK för att lösa särskilda problem som uppstod i samband med övergången mellan det gamla och det nya systemet. Faktum kvarstår att detta särskilda ändamål med TPPBK nödvändigtvis faller inom ramen för syftet med alla övergångspoäng som de utgör del av, nämligen att beakta de meriter som en tjänsteman samlat sedan hans sista befordran. Artikel 12.3 a andra meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna utgör följaktligen inte något åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Den omständigheten att tilldelningen av TPPBK, såsom sökanden påpekat, skulle kunna medföra godtyckliga befordringar är ett resultat av tillämpningen i det enskilda fallet av artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och inte av att artikel 12 i sig är rättsstridig.
- 208 Artikel 12.3 b i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna ger generaldirektoraten slutligen, enligt *Administrativa meddelanden* nr 18-2003 och nr 34-2003, möjlighet att tilldela upp till 4 KSPP till de tjänstemän som föreslagits under föregående befordringsförfarande, men som inte blivit befordrade.

- 209 Förstainstansrätten erinrar i detta avseende om att tillsättningsmyndigheten vid en jämförande bedömning av kvalifikationer i princip har rätt att beakta den omständigheten att en tjänsteman redan har varit föremål för förslag om befordran i ett tidigare befordringsförfarande, under förutsättning att han inte har blivit mindre förtjänstfull och att hans meriter bedöms i förhållande till meriterna hos övriga befordringsbara kandidater (domstolens dom av den 9 november 2000 i mål C-207/99 P, kommissionen mot Hamptaux, REG 2000, s. I-9485, punkt 19, och den i punkt 130 nämnda domen Casini mot kommissionen, punkterna 69 och 70). En praxis som medför en automatisk befordran av en restkandidat från föregående befordringsförfaranden utgör däremot ett åsidosättande av principen om en jämförelse av kvalifikationerna för de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran som föreskrivs i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna (se den i punkt 130 nämnda domen Tenreiro mot kommissionen, punkt 82).
- 210 Det är i förevarande fall klarlagt att KSPP enbart utgör en av fem kategorier av PP och att en tilldelning av dessa inte automatiskt leder till befordran. Av artikel 12.3 första stycket b i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, jämförd med *Administrativa meddelanden* nr 18-2003, framgår att KSPP endast kan tilldelas om två förutsättningar är uppfyllda. I *Administrativa meddelanden* preciseras följaktligen att de tjänstemän som föreslagits men inte blivit befordrade under befordringsförfarandet 2002 kan tilldelas upp till 4 KSPP, under förutsättning att de erhåller minst 6 PP och förutsatt att resultatet av jämförelsen av meriterna bekräftas. Därav följer att KSPP tilldelas de tjänstemän som föreslagits men inte befordrats under befordringsförfarandet 2002 och som efter en jämförande bedömning av deras kvalifikationer i förhållande till meriterna hos övriga befordringsbara kandidater fortfarande visar sig vara lika kvalificerade eller mer kvalificerade.
- 211 Ovannämnda krav att minst 6 PPGD skall ha erhållits, som varken har bestridits av sökanden eller kommissionen, innebär nämligen att enbart särskilt dugliga tjänstemän kan tilldelas KSPP. Det skall erinras om att särskilda meriter, som framgår av de berörda tjänstemännens rapport om karriärutveckling, krävs för att tilldelas PPGD och att omdömet "bristfällig" eller "otillfredsställande" i rapporten om karriärutveckling gör det omöjligt för den berörda tjänstemannen att erhålla PP. Förstainstansrätten anser således att artikel 12.3 första stycket b i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, läst mot bakgrund av *Administrativa meddelanden* nr 18-2003, inte står i strid med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och att sökandens kritik följaktligen inte kan godtas.

- 212 Av ovan anförda överväganden framgår att tjänstgöringstid i lönegrad enbart beaktas vid tilldelning av TPPGD i strid med de bestämmelser som normalt reglerar befordringsförfaranden.
- 213 Sökandens kritik skall emellertid bedömas mot bakgrund av att den bestämmelse som ifrågasatts är en övergångsbestämmelse. De inneboende begränsningar som finns i övergången från ett system till ett annat kan när det gäller tjänstemännens karriär ålägga administrationen att inom vissa gränser och tillfälligt avstå från en strikt tillämpning av bestämmelser och gällande principer som normalt sett är tillämpliga på situationer som den förevarande. Sådana avsteg måste emellertid motiveras av ett tvingande behov som anknyter till övergången och får varken till sin räckvidd eller giltighetstid, gå utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa den föreskrivna övergången från ett system till ett annat (domstolens dom av den 11 februari 2003 i mål T-30/02, Leonhardt mot parlamentet, REGP 2003, s. I-A 41 och s. II-265, punkt 51).
- 214 Inrättande av ett system som kännetecknas av en kvantifiering av meriter och nödvändigheten att från och med befordringsförfarandet 2003 uppnå en viss tröskel motsvarande det ackumulerade antalet MP och PP för att kunna bli befordrad innebär i förevarande fall att de meriter som tjänstemän samlat sedan deras sista befordran i form av ett visst antal poäng som tilldelats dem enligt en metod som är förenlig med principen om likabehandling skall beaktas.
- 215 Den åtgärd som består i en automatisk tilldelning av TPPGD på grundval av tjänstgöringstiden i lönegraden uppfyller detta tvingande behov som anknyter till övergången och av den omständigheten att bestämmelserna i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna begränsar dess räckvidd kan slutsatsen dras att tillsättningsmyndigheten inte gått utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa den föreskrivna övergången från ett system till ett annat.
- 216 För det första begränsar genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna giltighetstiden för artikel 12 till befordringsförfarandet 2003.

- 217 För det andra tillmäter artikel 12.3 a första meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna TPPGD en mycket liten betydelse, eftersom de inte kan överskrida 7 poäng av det totala antalet på 45 poäng, varvid MP och PP är ackumulerade. Det skall i detta avseende erinras om att varje tjänsteman kan erhålla ett betyg mellan 0 och 20 som därefter omvandlas till MP. Den omständigheten att tjänstemän vid rättstjänsten, enligt sökanden, har tilldelats mellan 12 och 16 MP är inte relevant vid bedömningen av huruvida artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna i sig är rättsstridig eller inte.
- 218 För det tredje föreskrivs i artikel 10.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna att en tjänsteman minst skall ha fått 10 MP i sin rapport om karriärutveckling för att kunna bli befordrad. Denna bestämmelse relativiserar dessutom effekterna av att tjänstgöringstiden i lönegraden beaktas genom att fastställa en bas, som även gäller för övergångsperioden för befordringsförfarandet 2003, för befordran som anknyter till den befordringsbara tjänstemannens meriter.
- 219 Därav följer att artikel 12.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna inte tillmäter tjänstgöringstiden i lönegraden någon avgörande betydelse och att tilldelningen av TPPGD inte kan anses utgöra en åtgärd som går utöver de befogenheter som tillsättningsmyndigheten har för att utforma ändringar av regler som gäller under en övergångsperiod om tjänstemännens befordran.
- 220 Det kan tilläggas att kommissionen inte har någon skyldighet att som system för omvandling av tidigare betyg anta ett så kallat genomsnittssystem för analytiska bedömningar eller det system som inrättats av parlamentet och domstolen som påstås begränsa regeln för befordran på grundval av meriter i mindre grad. En ändring av de gällande metoderna för en tjänstemans befordran antas nämligen syfta till att avhjälpa de olägenheter som en tillämpning av äldre bestämmelser medför. Det är följaktligen inneboende i en sådan reformprocess att vid en viss tidpunkt bedöma tjänstemännens meriter utgående från en ny bas. Administrationen har ett stort handlingsutrymme vid bedömningen av huruvida reformprocessen är nödvändig (se i detta avseende domstolens dom av den 1 juli 1976 i mål 62/75, de Wind mot kommissionen, REG 1976, s. 1167, punkt 17, och förstainstansrättens dom av den 13 juli 1995 i mål T-557/93, Rasmussen mot kommissionen, REGP

1995, s. I-A-195 och s. II-603, punkt 20). Inom ramen för det nya systemet krävs inte att administrationen fullt ut beaktar betyg som tilldelats tjänstemän inom ramen för det gamla systemet, eftersom detta nästan oundvikligen skulle beröva reformen avseende befordran dess praktiska betydelse. Detta trots att anställda inte har någon rätt att behålla gällande lagstiftning (se i detta avseende domen i den ovan i punkt 213 nämnda domen i målet Leonhardt mot parlamentet, punkt 55).

221 Den omständigheten att det finns andra övergångssystem innebär inte att kommissionen överskridit de tillåtna gränserna när den antagit artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

222 Denna del av grunden kan följaktligen inte godtas.

Befodringskommittéernas avsaknad av behörighet att tilldela TPPBK

— Parternas argument

223 Sökanden har anfört att artikel 12.3 a andra meningen i genomförandebestämmelserna ger befordringskommittéerna rätt att tilldela TPPBK. Detta i strid med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som endast ger tillsättningsmyndigheten rätt att befordra tjänstemän.

224 Kommissionen har svarat att befordringskommittéerna endast har till uppgift att lämna förslag om tilldelning av TPPBK till tillsättningsmyndigheten och inte själva skall tilldela dessa poäng.

— Förstainstansrättens bedömning

- 225 Förstainstansrätten har redan konstaterat (se ovan punkt 84) att artikel 12.3 a andra meningen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna skall läsas mot bakgrund av artikel 2 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 och artiklarna 10 och 14.4 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, enligt vilka befordringskommittéerna endast överlämnar förslag till tillsättningsmyndigheten, som ensam har rätt att fatta beslut. Befordringskommittéerna lämnar följaktligen endast förslag om tilldelning av TPPBK till tillsättningsmyndigheten. Därav följer att invändningen saknar grund.
- 226 Av ovanstående följer att artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna inte utgör ett åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.
- 227 Den invändning om rättsstridighet avseende artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som framförts av sökanden saknar följaktligen grund.

Den fjärde invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artikel 9 och punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som medför att vissa arbetsinsatser övervärderas

Parternas argument

- 228 Sökanden har gjort gällande att artikel 9 och punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridiga med motiveringen att de utgör ett åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, principen om likabehandling och principen om rätten till karriärutveckling.

- 229 Sökanden har åberopat att verksamhet som enligt punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna belönas med PPSA överlappar verksamhet som motiverar tilldelning av MP eller PPGD och är följaktligen övervärderad.
- 230 Sökanden har för det första anfört att denna överlappning av verksamhet framgår av artikel 7.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, av artikel 5.5 a och b i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och av kommissionens beslut av den 6 december 2002 om fastställande av särskilda bestämmelser för bedömning av tjänstemän och tillfälligt anställda som tjänstgör som personalföreträdare. Dessa bestämmelser innehåller särskilda regler för betygsättning av tjänstemän som tjänstgör som personalföreträdare och tilldelning av PPGD till dessa tjänstemän. Sökanden har för det andra påpekat att det i artikel 5.5 c i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att en särskild grupp för förslag till bedömning skall rådfrågas vid betygsättning av andra representanter av vald, utnämnd eller delegerad personal. Sökanden har för de tredje gjort gällande att funktionen som företrädare för administrationen vid de organ som avses i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna utgör en integrerad del av de berörda tjänstemännens normala arbetsinsatser.
- 231 Kommissionen har svarat att det av artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna uttryckligen framgår att verksamhet som gynnar vissa tjänstemän inte får räknas två gånger.
- 232 Kommissionen har dessutom anfört att ingen av de anställda vid rättstjänsten som befordrades 2003 erhöll PPSA för verksamhet som företrädare eller för att ha varit medlem i ett organ som avses i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Kommissionen har därav dragit slutsatsen att sökanden saknar ett berättigat intresse av att ifrågasätta huruvida en tillämpning av ovannämnda bestämmelser i dessa särskilda situationer är lagenlig.

Förstainstansrättens bedömning

- 233 Det skall inledningsvis erinras om att det för att en invändning om rättsstridighet skall kunna tas upp till sakprövning, krävs att den allmänna rättsakt vars lagenlighet

ifrågasätts direkt eller indirekt är tillämplig på det fall som är föremål för talan och att det föreligger ett direkt rättsligt samband mellan det individuella beslut som ifrågasätts och den allmänna ifrågasatta rättsakten (se förstainstansrättens dom av den 3 februari 2000 i mål T-60/99, Townsend mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-11 och s. II-45, punkt 53, och dom av den 22 april 2004 i mål T-343/02, Schintgen mot kommissionen, REGP 2004, s. I-A-133 och s. II-605, punkt 25).

234 Det har i förevarande fall slagits fast att sökanden inte erhöll någon PPSA, trots att detta uttryckligen begärdes (se ovan punkt 28), vilket sökanden har bestridit inom ramen för förevarande talan (se nedan punkt 308).

235 Under dessa omständigheter konstaterar förstainstansrätten att beslutet i vilket det totala antalet befodringspoäng som tilldelades sökanden fastställdes till 20 och beslutet att inte befodra sökanden har antagits med stöd av artikel 9 och bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och att den invändning om rättsstridighet som anförts därför kan tas upp till sakprövning i sin helhet, oberoende av den omständigheten, som saknar relevans, att ingen tjänsteman i lönegrad A5 som är anställd vid rättstjänsten tilldelades PPSA under befodringsförfarandet 2003.

236 Enligt artikel 9.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tilldelas PPSA endast för den typ av verksamhet som kan betraktas som ”särskilt arbete”, som förtecknas i bilaga I i ovannämnda genomförandebestämmelser, och som utförs av en tjänsteman i institutionens intresse. I artikel 9.2 andra stycket i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, i vilken de tre ”[k]riterierna för tilldelning” av PPSA preciseras, föreskrivs dessutom att ”[v]erksamheten ifråga ... inte [får] ingå i [den berörda] tjänstemannens arbetsbeskrivning eller arbetsuppgifter”. PPSA kan följaktligen endast tilldelas för verksamhet som skiljer sig från de arbetsuppgifter som en tjänsteman normalt utför, som inte bedöms ärligen och följaktligen inte ligger till grund för tilldelning av MP.

237 Det bör även noteras att det i rapporten om karriärutveckling görs en åtskillnad mellan, å ena sidan, verksamhet för vilken MP och PPGD tilldelas och, å andra sidan,

verksamhet för vilken PPSA kan tilldelas. En tjänstemans huvudsakliga verksamhet skall anges under punkt 5.1 i rapporten om karriärutveckling och andra arbetsuppgifter som utförs i en enhet i generaldirektoratet eller kommissionen och som går utöver den enskildes arbetsprogram skall anges under punkt 5.2. Under dessa två rubriker befinner sig en sammanfattning av bedömningen i siffror som omvandlas till MP. Den typ av verksamhet som betraktas som särskilt arbete, som det rör sig om i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, förtecknas däremot endast under punkt 6.6 som följer efter den ovannämnda sammanfattningen.

238 Arbetsuppgifter som utförs av tjänstemän som tjänstgör på hel- eller halvtid som personalrepresentanter i fackföreningar eller i organ för tjänsteföreskrifterna bedöms enligt särskilda bestämmelser med stöd av artikel 5.5 a och b i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna. Dessa bestämmelser avser att säkerställa att arbetsuppgifterna i fråga omfattas av de regelbundna bedömningar som görs av tjänstemannen. MP för dessa arbetsuppgifter tilldelas följaktligen i enlighet med artikel 2.1 andra stycket i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna. Dessutom kan PPGD tilldelas för dessa arbetsuppgifter med stöd av artikel 7.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. De kan emellertid inte ligga till grund för tilldelning av PPSA, i den mån som de ingår i de berördas "arbetsbeskrivning eller arbetsuppgifter".

239 Tvärtom kan tillfälliga arbetsuppgifter som utförs vid ett organ som avses i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna av en tjänsteman som valts, utnämnts eller delegerats av personal eller tjänstemän som företräder administrationen per definition inte ingå i normala arbetsuppgifter och följaktligen inte i de berördas arbetsbeskrivning eller arbetsuppgifter. Den omständigheten att den rapporterade eller kontraserande tjänstemannen på den avdelning där vald, utnämnd eller delegerad personal arbetar vid upprättandet av rapporter om karriärutveckling för ovannämnda tjänstemän skall rådfråga den särskilda gruppen för förslag till bedömning och befordran av personalrepresentanter och beakta dennas förslag medför ingen annan bedömning.

240 Det skall i förevarande fall erinras om att den skala som fastställs i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna för verksamhet för vilken PPSA kan tilldelas alltid innehåller siffran 0. Under förutsättning att även

PPGD kan tilldelas för sådan verksamhet som avses i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna följer därav att tillsättningsmyndigheten enligt lag har möjlighet att undvika att poäng tilldelas för meriter två gånger genom att tilldela 0 PPSA för verksamheten i fråga.

- 241 Av detta följer att invändningen om rättsstridighet avseende artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna saknar grund.

Den femte invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artikel 7.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som anses diskriminerande

Parternas argument

- 242 Sökanden har med stöd av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, principen om likabehandling och principen om rätten till karriärutveckling gjort gällande att artikel 7.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridig.
- 243 Sökanden har anfört att denna bestämmelse inrättar en särskild mekanism som främjar tjänstemän vid generaldirektorat och avdelningar som har färre än fyra tjänstemän i en viss grad. Dessa generaldirektorat och avdelningar har nämligen alltid tillgång till 10 PPGD, vilket innebär att de inte har någon skyldighet att beakta ett genomsnitt på 14 MP och att deras tjänstemän skulle kunna erhålla fler PPGD än övriga anställda.
- 244 Kommissionen har inledningsvis anfört att artikel 7.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna inte avser MP. Den har vidare påpekat att denna bestämmelse krävs för att de principer som sökanden åberopat skall kunna

beaktas, eftersom tjänstemän vid generaldirektorat och avdelningar med få anställda systematiskt skulle missgynnas om inte denna bestämmelse fanns, på grund av att de inte skulle ha tillgång till 6 till 10 PP som ingår i det poängantal som ställs till generaldirektoratets förfogande och som tilldelas de bäst presterande tjänstemän som är utomordentligt meriterade enligt de kriterier som anges i artikel 7.3 i och ii (nedan kallade stora PPGD). De kan i vilket fall som helst aldrig göra anspråk på 10 PPGD.

Förstainstansrättens bedömning

245 Förstainstansrätten erinrar om att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling enligt principen om likabehandling (se den ovan i punkt 89 nämnda domen Breton mot domstolen, punkt 99 och där angiven rättspraxis).

246 Enligt artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna "har varje generaldirektorat ett antal [PP] att dela ut motsvarande 2,5 gånger antalet tjänstemän vid generaldirektoratet som befinner sig i sådana lönegrader att de kan komma ifråga för befordran". Dessutom omfattas tilldelningen av PPGD av bestämmelsen om uppdelning på 50 procent som definieras i artikel 6.4 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, enligt vilken 50 procent skall tilldelas de bäst presterande tjänstemän som kan tilldelas mellan 6 och 10 poäng (stora PPGD) och de 50 procent som återstår skall fördelas mellan övriga tjänstemän som kan tilldelas mellan 0 och 4 PPGD vardera.

247 Det är klarlagt att en strikt tillämpning av en sådan bestämmelse vid generaldirektoraten där antalet anställda i varje lönegrad är förhållandevis litet med nödvändighet leder till att minska det antal PPGD som får delas ut bland de tjänstemän som tjänstgör vid dessa enheter, vilket uppenbarligen är till de sistnämndas nackdel.

- 248 Det framstår således som om ovannämnda tjänstemän befinner sig i en objektivt annorlunda situation än deras kolleger vid generaldirektorat eller vid avdelningar med många anställda, vilket utgör förklaringen till och rättfärdigar att de behandlas annorlunda än de sistnämnda.
- 249 I artikel 7.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs dessutom att om ett generaldirektorat eller en avdelning har färre än fyra tjänstemän i en viss grad skall det samlade antalet tillgängliga PP vara 10 och tilldelningen av dessa poäng skall inte omfattas av fördelningsnyckeln i artikel 6.4 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna för att beakta principen om likabehandling och principen om rätten till karriärutveckling som sökanden åberopat. Utan den ifrågasatta rättsakten är det uppenbart att en tjänsteman som är anställd vid något av de ovannämnda generaldirektoraten eller avdelningarna knappast skulle kunna erhålla stora PPGD och aldrig skulle kunna erhålla 10 poäng.
- 250 Det skall slutligen erinras om att tilldelningen av PPGD till tjänstemän vid generaldirektorat eller avdelningar som inte har färre än fyra tjänstemän i en viss grad sker på grundval av särskilda meriter som definieras i artikel 6.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och att det inte har styrkts att den ifrågasatta åtgärden går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå faktisk likabehandling.
- 251 Av detta följer att invändningen om rättsstridighet avseende artikel 7.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna saknar grund.

2. Grunden om att beslut inte fattats beträffande överklagandena och att beslut om tilldelning av PPSA, TPPBK och KSPP saknas

- 252 I sitt yttrande över kommissionens svar på förstainstansrättens skriftliga frågor har sökanden åberopat en grund baserad på att svaranden varken har fattat beslut

beträffande överklagandena eller om tilldelning av PPSA, TPPBK och KSPP i vederbörlig ordning. Sökanden har anfört att kommissionen endast har offentliggjort *Administrativa meddelanden* med information om att ovannämnda beslut fattats. Därav har sökanden dragit slutsatsen att dessa beslut är en nullitet och att beslutet att tilldela sökanden totalt 20 poäng, förteckningen över befordringsbara tjänstemän och förteckningen över tjänstemän som befordrats följaktligen är behäftade med oegentligheter, eftersom de antagits på grundval av förberedande rättsakter som inte finns. Beslutet att inte uppta sökanden i ovannämnda förteckningar är i vilket fall som helst också rättsstridigt. I andra hand har sökanden gjort gällande att väsentliga formföreskrifter åsidosatts.

253 Sökanden har anfört att denna grund kan tas upp till sakprövning, eftersom den bygger på omständigheter som kom fram under förfarandet vid förstainstansrätten. Förstainstansrätten anser att det inte är nödvändigt att pröva denna fråga. Denna grund kan nämligen tolkas så, att den avser åsidosättande av väsentliga formföreskrifter eller att det saknas beslut som skulle ha antagits inom ramen för befordringsförfarandet. Sådana grunder kan emellertid åberopas under hela förfarandet (avseende åsidosättande av väsentliga formföreskrifter se domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-291/89, Interhotel mot kommissionen, REG 1991, s. I-2257, punkt 14, förstainstansrättens dom av den 26 oktober 2000 i mål T-154/98, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-3453, punkt 46, se, avseende avsaknaden av beslut, förstainstansrättens dom av den 10 mars 1992 i mål T-15/89, Chemie Linz mot kommissionen, REG 1992, s. II-1275, punkt 395).

254 Förstainstansrätten konstaterar att sökanden anser att det saknas beslut beträffande klagomålen och tilldelningen av PPSA, TPPBK och KSPP med motiveringen att det inte finns några undertecknade texter eller skriftliga handlingar. Förstainstansrätten erinrar i detta avseende att den ställt två skiftliga frågor till kommissionen om när tillsättningsmyndigheten beslutade att ogilla sökandens överklagande och att inte tilldela honom PPSA. I sitt svar angav kommissionen att dessa beslut fattades den 20 november 2003, emellertid utan att bifoga en kopia på dessa beslut, och hänvisade till *Administrativa meddelanden* och till de underrättelser som skett genom systemet Sysper 2 den 16 december 2003.

- 255 Vid förhandlingen i målet angav kommissionen att den datoriserat befordringsförfarandet och särskilt behandlingen av befordringskommittéernas förslag och yttranden. Detta uttalande finner stöd i meddelandet SEK(2001)1697 som upprättar ett samband mellan genomförandet av de nya bestämmelserna avseende bedömning och befordran och införandet av ett integrerat redskap för datoriserad förvaltning. I artikel 10.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna bekräftas betydelsen av detta redskap genom att det föreskrivs att förteckningarna över befordringsbara tjänstemän och befordringskommittéernas förslag om tillvägagångssättet när det gäller att välja mellan två tjänstemän skall offentliggöras på kommissionens interna webbsida. Kommissionen har dessutom anfört att ifrågavarande beslut framgår av att en numerisk handling, som framtagits för detta ändamål, har försetts med en elektronisk underskrift av den behöriga myndigheten. Sökanden har inte bestridit att detta skulle vara tillvägagångssättet. I artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs inte heller några formkrav beträffande hur ifrågavarande beslut skall fattas. I artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, i vilken det föreskrivs att en tjänsteman kan vända sig till tillsättningsmyndigheten ”med klagomål mot en åtgärd som går honom emot” innebär inte att en sådan åtgärd inte kan delges på annat sätt än i pappersform (se avseende muntlig åtgärd domstolens dom av den 9 februari 1984 i målen 316/82 och 40/83, Kohler mot Europeiska gemenskapens revisionsrätt, REG 1984, s. 641, punkterna 9 och 10, och förstainstansrättens dom av den 16 april 2002 i mål T-51/01, Fronia mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-43 och s. II-187, punkt 31).
- 256 Av det ovan sagda framgår att även om besluten inte dokumenterats genom en mängd individuellt skrivna handlingar antogs besluten avseende överklagandena, PPSA, TPPBK och KSPP av tillsättningsmyndigheten och av generaldirektoraten när det gäller KSPP.
- 257 De rättsliga konsekvenser som sökanden dragit av avsaknaden av undertecknade texter och skriftliga handlingar saknar därmed grund, såväl vad gäller att de utgör en nullitet som att väsentliga formföreskrifter åsidosatts.
- 258 Därav följer att grunden att besluten avseende överklagandena och tilldelningen av PPSA, TPPBK och KSPP är behäftade med nullitet skall ogillas i sin helhet.

3. *Grunderna avseende rättsstridighet vid genomförandet av genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna*

- 259 Sökanden har för det första bestridit beslutet att endast tilldela honom en enda PPGD. Han har kritiserat motiveringen av beslutet av den 12 februari 2004 genom vilket tillsättningsmyndigheten avlog hans klagomål mot det antal PPGD som tilldelats honom. Han har dessutom anfört att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av sambandet mellan antalet MP och antalet PPGD. Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen inte har gjort någon verklig jämförelse av kvalifikationer. Han har också anfört att tjänstgöringstiden borde ha getts företräde vid tilldelningen av PPGD. Han har också gjort gällande att kommissionens beslut inte grundar sig på hans personliga förhållanden. Sökanden anser sig dessutom vara utsatt för diskriminering i förhållande till tjänstemän som är anställda vid avdelningar som tillmäter meriterna en större betydelse. Han har dessutom hävdad att kommissionen inte har beaktat de regler som den själv har fastställt.
- 260 Sökanden har för det andra riktat kritik mot det sätt på vilket det överklagandeförfarande som organiserades i enlighet med artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna genomfördes och som utmynnade i beslutet att inte tilldela sökanden någon PPÖ. Han har först åberopat att ett förslag från direktörerna saknas. Han har vidare ifrågasatt det förhållandet att befordringskommittén för tjänstemän i lönegrad A inte motiverat sin rekommendation avseende hans överklagande till tillsättningsmyndigheten. Han har dessutom anfört att tillsättningsmyndigheten inte har utövat sina befogenheter.
- 261 Sökanden har för det tredje bestridit beslutet att inte tilldela honom någon PPSA. Sökanden har i detta avseende kritiserat avsaknaden av motivering av befordringskommitténs rekommendationer. Han har dessutom anfört att tillsättningsmyndigheten enbart fastställt befordringskommitténs förslag och slutligen att den har gjort en oriktig bedömning av hans verksamhet enligt artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.
- 262 Sökanden har för det fjärde kritiserat det förhållandet att han inte tilldelades någon TPPBK och har gjort gällande att motiveringen är bristfällig.

- 263 Sökanden har för det femte kritiserat förteckningen över de tjänstemän som befordrats genom att anse att tillsättningsmyndigheten har underlåtit att jämföra meriterna hos befordringsbara kandidater.

De grunder genom vilka sökanden bestrider beslutet att endast tilldela sökanden en enda PPGD

Åsidosättande av motiveringskyldigheten

— Parternas argument

- 264 Sökanden har anfört att beslutet om att endast tilldela sökanden en enda PPGD inte är tillräckligt motiverat i förhållande till hans situation. Sökanden har i detta avseende anfört att kommissionen i sitt beslut om att avslå sökandens klagomål av den 15 juni 2004 påstått sig kunna grunda tilldelningen av PPGD på andra uppgifter än de som framgår av rapporten om karriärutveckling. Kommissionen har emellertid underlåtit att närmare redogöra för dessa uppgifter.
- 265 Kommissionen har svarat att tillsättningsmyndigheten skall motivera beslutet att avslå ett klagomål mot en befordran, men att den inte är skyldig att informera den kandidat som nekats befordran om den jämförande bedömning som den gjort. Det räcker att tillsättningsmyndigheten hänvisar till de villkor som enligt tjänsteföreskrifterna uppställs för att befordran skall kunna ske korrekt. Tillsättningsmyndigheten har uppfyllt denna skyldighet genom att hänvisa till att den kan grunda sig på andra upplysningar om tjänstemännens administrativa och personliga situation för att sätta den bedömning som enbart gjorts genom betygsrapporterna i sitt sammanhang (se förstainstansrättens dom av den 5 mars 1998 i mål T-221/96, Manzo-Tafaro mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-115 och s. II-307, punkt 18 och där angiven rättspraxis).

— Förstainstansrättens bedömning

- 266 Förstainstansrätten påpekar för det första att sökandens argumentation är tvetydig. Den kan tolkas så att endast riktigheten av de skäl som anges i beslutet av den 15 juni 2005 ifrågasätts. I ett sådant fall skulle sökandens argumentation inte avse avsaknad av motivering eller bristfällig motivering, utan en felaktig rättstillämpning eller felaktig bedömning som kommissionen gjort sig skyldig till genom att basera beslutet att enbart tilldela sökanden en enda PPGD på felaktiga överväganden.
- 267 Eftersom en grund som avser avsaknad av motivering eller bristfällig motivering av en gemenskapsrättsakt utgör en grund som rör tvingande rätt, vilken skall prövas *ex officio* av domstolarna, skall förstainstansrätten pröva om kommissionen har motiverat beslutet avseende tilldelningen av en PPGD till sökanden tillräckligt (domstolens domar av den 20 februari 1997 i mål C-166/95 P, kommissionen mot Daffix, REG 1997, s. I-983, punkt 24, dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 67, och förstainstansrättens dom av den 13 december 2001 i de förenade målen T-45/98 och T-47/98, Krupp Thyssen Stainless och Acciai speciali Terni mot kommissionen, REG 2001, s. II-3757, punkt 125).
- 268 Enligt fast rättspraxis har den motiveringsskyldighet som fastställs i artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna till syfte dels att ge den berörda personen tillräcklig vägledning för att denne skall kunna bedöma om en rättsakt som går honom emot är välgrundad och en möjlighet att väcka talan vid förstainstansrätten, dels ge sistnämnda instans möjlighet att utöva sin prövningsrätt (domstolens dom av den 26 november 1981 i mål 195/80, Michel mot parlamentet, REG 1981, s. 2861, punkt 22, förstainstansrättens dom av den 18 mars 1997 i de förenade målen T-178/95 och T-179/95, Picciolo och Caló mot Europeiska unionens regionkommitté, REGP 1997, s. I-A-51 och s. II-155, punkt 33, och domen i det ovan i punkt 147 nämnda målet Napoli Buzzanca mot kommissionen, punkt 57). Huruvida motiveringen är tillräcklig skall dessutom bedömas med beaktande av ifrågavarande rättsakts natur (domstolens dom av den 2 februari 1988 i de förenade målen 67/85, 68/85 och 70/85, Van der Kooy m.fl. mot kommissionen, REG 1988, s. 219, svensk specialutgåva, volym 9, s. 305, punkt 71, förstainstansrättens dom av den 7 november

2002 i de förenade målen T-141/99, T-142/99, T-150/99 och T-151/99, Vela och Tecnagrind mot kommissionen, REG 2002, s. II-4547, punkt 168) och den faktiska och rättsliga bakgrund mot vilken rättsakten antagits (domstolens dom av den 14 februari 1990 i mål C-350/88, Delacre m.fl. mot kommissionen, REG 1990, s. I-395, punkt 16, och dom i det ovan i punkt 147 nämnda målet Napoli Buzzanca mot kommissionen, punkt 60).

- 269 Förstainstansrätten skall således pröva om beslutet om att tilldela sökanden en enda PPGD uppfyller kraven i artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna.
- 270 Det skall i sammanhanget erinras om att besluten om tilldelning av PPGD utgör förberedande rättsakter (se ovan punkt 97) och att de inte i sig behöver motiveras. Tillsättningsmyndigheten är emellertid skyldig att motivera sitt beslut att avslå ett klagomål mot ett beslut om fastställande av det totala antalet befordringspoäng (se ovan punkt 147).
- 271 Det skall vidare klargöras att man vid bedömningen av om en motivering är tillräcklig skall ta hänsyn till de huvudsakliga delarna av den argumentering som institutionen har svarat på (se i detta avseende förstainstansrättens dom av den 23 februari 1994 i de förenade målen T-39/92 och T-40/92, CB och Europay International mot kommissionen, REG 1994, s. II-49, punkt 122, och dom av den 1 mars 2005 i mål T-143/03, Smit mot Europol, REGP 2005, s. I-A-39 och II-171, punkt 42).
- 272 Eftersom sökanden i sitt klagomål har ifrågasatt lagenligheten av beslutet att endast tilldela honom en enda PPGD, skall motiveringen av beslutet att avslå klagomålet följaktligen hänföra sig till de kriterier som avser tilldelningen av PPGD och tillämpningen av dessa på sökandens individuella situation.
- 273 Efter en allmän hänvisning till att den inte endast har rätt att grunda sig på kandidaternas MP, utan även på andra aspekter av kandidaternas meriter, förklarade tillsättningsmyndigheten i sitt beslut att avslå klagomålet att tilldelningen av en enda

PPGD till sökanden ingår i den övergripande strategi som antogs av rättstjänsten för det tillfälliga befordringsförfarandet 2003 för att optimera antalet befordringar för deras tjänstemän. I det tillfälliga system som var i kraft år 2003 erhöll tjänstemän med längst tjänstgöringstid (det vill säga med ett antal TPP som högst uppgick till 7, och i ett fall även till 4 KSPP) och samma antal MP automatiskt ett stort antal befordringspoäng. Genom att tilldela stora PPGD till sistnämnda som redan hade ett högt antal så kallade *sac à dos*-poäng, tog rättstjänsten bort dessa från förteckningen över befordringsbara tjänstemän 2004 till förmån för tjänstemän som inte blivit befordrade såsom sökanden.

274 I beslutet att avslå klagomålet hänvisade kommissionen också till rättstjänstens riktlinjer för befordringsförfarandet 2003. I bilaga 1B till dessa riktlinjer anges att stora PPGD samt KSPP har tilldelats för att fastställa befordringar för år 2003 (bilaga 1B till riktlinjerna). Av ovanstående bilaga framgår dessutom att rättstjänsten har använt det totala antalet MP och TPPGD för tjänstemän i en bestämd grad som avgörande kriterium för tilldelning av PPGD. Enligt rättstjänsten är det totala antalet poäng resultatet av en avvägning mellan meriter och tjänstgöringstid i lönegrad. Har flera tjänstemän i en bestämd grad samma poängantal ges meriter företräde framför tjänstgöringstid i lönegrad.

275 I beslutet att avslå klagomålet har kommissionen slutligen hänvisat till den nödvändiga övergången till ett system som beaktar tidigare meriter. Kommissionen har i detta avseende åberopat domen i det ovan i punkt 213 nämnda målet Leonhardt mot parlamentet, punkt 51.

276 Under dessa omständigheter konstaterar förstainstansrätten att motiveringen i beslutet att avslå klagomålet uppfyller kraven som åläggs tillsättningsmyndigheten enligt artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna. I beslutet redogörs i tillräcklig grad för de kriterier för tilldelning av PPGD och deras tillämpning på sökandens individuella situation som fastställts av rättstjänsten. I beslutet att avslå klagomålet

anges andra faktorer än MP, såsom de befordringsbara tjänstemännens tjänstgöringstid, som haft en inverkan på beslutet om tilldelning av PPGD. Beslutet att avslå klagomålet ger sökanden möjlighet att få reda på skälen till varför kommissionen enbart tilldelat honom en enda PPGD och ger dessutom förstainstansrätten möjlighet att utöva sin prövningsrätt.

277 Därav följer att grunden att artikel 25.2 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts inte kan godtas.

Åsidosättandet av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, artiklarna 6 och 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, principen om rätten till karriärutveckling, och invändningen om att det gjorts en uppenbart oriktig bedömning och om maktmissbruk

— Parternas argument

278 Sökanden har påpekat att enligt artikel 6.4 första stycket a i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna skall 50 procent av PPGD tilldelas de "bäst presterande" tjänstemännen. Varje tjänsteman skall tilldelas mellan 6 och 10 poäng. Sökanden har emellertid hänvisat till att han endast erhöll en enda PPGD, trots att han tilldelades 16 MP till följd av sin rapport om karriärutveckling och att han följaktligen hade det högsta betyget som man kunde erhålla vid rättstjänsten. Han borde följaktligen ha tilldelats mellan 9 och 10 poäng av de 37 poäng som tilldelades av rättstjänsten i form av stora PPGD. Eftersom de fyra tjänstemän i lönegrad A5 vid rättstjänsten som tilldelades stora PPGD erhöll ett lägre betyg än 16 MP, anser sökanden att tillsättningsmyndighetens jämförelse av kvalifikationerna inte är riktig.

279 Enligt sökanden framgår det av rättstjänstens riktlinjer även att den baserat tilldelningen av PPGD på "det totala antalet MP och TPP". Av *Administrativa*

meddelanden nr 48-2003 framgår dessutom att de tjänstemän vid rättstjänsten som tilldelats stora PPGD erhållit 6 eller 7 PPTGD. Sökanden har därav dragit slutsatsen att tjänstgöringstiden getts företräde, trots att den endast skall beaktas subsidiärt. Av ovannämnda riktlinjer och av tillsättningsmyndighetens beslut av den 15 juni 2004 framgår dessutom att ändamålet inte var att belöna individuella meriter, utan att befordra de tjänstemän som hade det högsta antalet övergångspoäng för att främja befordran för personalen vid rättstjänsten under perioden 2003 till 2005. Sökanden drar härav slutsatsen att befordran på grundval av meriter har blivit en befordran på grundval av tjänstgöringstid och att förfarandet är behäftat med maktmissbruk.

280 Kommissionen har svarat att bestämmelserna avseende befordringsförfarandet 2003 antogs för att hänsyn skulle tas till tjänstemännens prestationer under åren. Denna strävan kommer till uttryck i systemet med PP. Rapporten om karriärutveckling ger däremot ingen fullständig bild av tjänstemännens meriter. Den återspeglar endast ett år i deras karriär. Inte heller föreskrivs det i artikel 6.4 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna att tjänstemän som har erhållit det högsta antalet MP i deras senaste rapport om karriärutveckling skall tilldelas stora PPGD. Dessa poäng tilldelas endast dem som är utomordentligt meriterade enligt de kriterier som anges i artikel 6.3 i och ii i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. I artikel 6.3 ii hänvisas emellertid till tjänstemän som visat sig särskilt dugliga och som fått särskilt goda resultat vilket skall framgå av deras betygsrapporter. Användningen av pluralformen återspeglar önskan att basera PPGD på "tidigare meriter". Därav följer att kommissionen skulle kunna tilldela dessa på grundval av MP, men även med beaktande av andra aspekter av meriterna. Detta torde ha varit fallet i förevarande mål.

281 Kommissionen har vidare anfört att den endast måste bevisa att det har gjorts en jämförelse av kvalifikationerna om sökanden har framfört ett antal indicier som är tillräckligt samstämmiga för att man skall kunna visa att det inte har gjorts någon jämförelse av kvalifikationerna. Avsaknaden av ett samband mellan MP och PPGD utgör emellertid inte en sådan indicie, eftersom PPGD inte endast kan grunda sig på antalet MP. En tjänstemans meriter kan dessutom inte utgöra hinder mot att meriter hos andra tjänstemän som är lika eller bättre beaktas.

282 Kommissionen har också gjort gällande att TPP skall möjliggöra övergången till det nya befordringssystemet genom att beakta tidigare prestationer hos tjänstemän i en bestämd lönegrad, i enlighet med syftet att belöna deras ihärdighet. Kommissionen har också anfört att det på grund av de svårigheter som fanns på grund av avsaknaden av harmonisering av betygsrapporter i det tidigare systemet krävdes att PP tilldelades för att belöna tidigare meriter på grundval av ett objektiva kriterium. Det kriterium som användes var antalet tjänsteår i lönegraden, såsom det använts i begränsad omfattning vid tilldelningen av TPPGD.

283 Enligt kommissionen följer av vad som anförts att summan av MP och TPP som ligger till grund för beräkningen av PPGD återspeglar tidigare meriter och inte enbart tjänstgöringstid i lönegrad.

284 Med hänvisning till punkt 55 i domen i det ovan i punkt 213 nämnda målet Leonhardt mot parlamentet har kommissionen dessutom anfört att de betyg som tilldelats tjänstemän inom ramen för det gamla systemet inte kan beaktas fullt ut för att inte beröva reformen av befordringssystemet dess praktiska betydelse.

285 Kommissionen har vidare bestridit att maktmissbruk föreligger med motiveringen att det finns ett behov av att anordna en övergång och en möjlighet att beakta restkandidaternas situation.

— Förstainstansrättens bedömning

286 Förstainstansrätten erinrar om att det genom genomförandebestämmelserna för artikel 43 och artikel 45 i tjänsteföreskrifterna har införts ett befordringssystem som

baseras på en kvantifiering av meriter som kännetecknas av att tjänstemän årligen tilldelas MP och PP från och med befordringsförfarandet 2003 för att möjliggöra en jämförelse av befordringsbara tjänstemäns kvalifikationer som är objektivare och lättare än den som gjordes tidigare. Bland PP återfinns PPGD som avses i artikel 6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

287 Sökanden har genom ifrågavarande grund ifrågasatt lagenligheten av det beslut genom vilket han endast tilldelas en enda PPGD för befordringsomgången 2003. Sökanden anser att kommissionen har åsidosatt artikel 6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna genom att vid tilldelningen av PPGD till befordringsbara tjänstemän ge företräde åt tjänstgöringstiden.

288 Det skall inledningsvis erinras om att syftet med PPGD är, såsom anges i artikel 6.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, att belöna "de tjänstemän som bäst anses vara förtjänta av dessa". Enligt samma bestämmelse rör det sig om tjänstemän som "har bidragit till att vissa resultat ... som går utöver den enskildes arbetsbeskrivning har uppnåtts" (artikel 6.3 i) eller som "har visat sig särskilt duglig och fått särskilt goda resultat i genomförandet av de egna arbetsuppgifterna, vilket skall framgå av rapporterna om karriärutveckling" (artikel 6.3 ii). Stora PPGD, nämligen mellan 6 och 10 PPGD, skall, enligt artikel 6.4 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna endast tilldelas "de bäst presterande tjänstemän som är utomordentligt meriterade", medan "små" PPGD, nämligen mellan 0 och 4 PPGD enligt denna bestämmelse skall "fördelas mellan övriga tjänstemän som är meriterade enligt de kriterier som anges under [artikel 6.3] i och ii".

289 Det skall vidare påpekas att det i artikel 6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna inte hänvisas till att tjänstgöringstiden i lönegraden skall användas som kriterium för tilldelning av PPGD.

290 Därav följer att tilldelningen av PPGD skall ske på grundval av särskilda meriter hos de berörda tjänstemännen, eftersom stora PPGD endast skall tilldelas tjänstemän som är utomordentligt meriterade. Utan att det är nödvändigt att ta ställning till frågan om huruvida och i vilken utsträckning tjänstgöringstiden i lönegraden kan

inträda som ett subsidiärt kriterium för tilldelning av PPGD, kan detta kriterium i varje fall utgöra en avgörande faktor vid tilldelningen av PPGD (se analogt domstolens dom av den 24 mars 1983 i mål 298/81, Colussi mot parlamentet, REG 1983, s. 1131, punkt 22, domen i det ovan i punkt 101 nämnda målet Vainker mot parlamentet, punkterna 16 och 17, förstainstansrättens dom av den 29 februari 1996 i mål T-280/94, Lopes mot Europeiska gemenskapernas domstol, REGP 1996, s. I-A-77 och s. II-239, punkt 138, och dom av den 11 juli 2002 i mål T-163/01, Perez Escanilla mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-131 och s. II-717, punkt 29).

291 Vid prövningen av huruvida förevarande grund är välgrundad, erinras det om att administrationen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning för att bedöma de kvalifikationer som skall beaktas i ett beslut om befordran i enlighet med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och följaktligen även i ett beslut om tilldelning av PP. Gemenskapsdomstolarnas kontroll skall, med hänsyn till de tillvägagångssätt och skäl som lett fram till administrationens bedömning, begränsas till huruvida administrationen hållit sig inom skäligen gränser och inte använt sin befogenhet på ett uppenbart felaktigt sätt (domstolens dom av den 21 april 1983 i mål 282/81, Ragusa mot kommissionen, REG 1983, s. 1245, punkt 9, dom av den 4 februari 1987 i mål 324/85, Bouteiller mot kommissionen, REG 1987, s. 529, punkt 6, och domen i det ovan i punkt 89 nämnda målet Breton mot Europeiska gemenskapernas domstol, punkt 98).

292 Kommissionen har i förevarande fall i beslutet att avslå klagomålet angett att tilldelningen av en enda PPGD till sökanden utgör del av den övergripande strategi som antagits av rättstjänsten för det tillfälliga befordringsförfarandet 2003 för att optimera antalet befordringar för deras tjänstemän. Kommissionen har tillagt att tjänstemän med längst tjänstgöringstid (det vill säga med ett antal TPPGD som uppgår till högst 7, och i ett fall även till 4 KSPP) och samma antal MP automatiskt erhåller ett stort antal befordringspoäng, och således stora PPGD. Kommissionen har vidare anført att strategin att försöka få tjänstemän med det högsta antalet PPTDG/KSPP att bli befordrade, naturligtvis med beaktande av deras meriter, var legitim.

- 293 I beslutet att avslå klagomålet hänvisas dessutom till rättstjänstens riktlinjer för befordringsförfarandet år 2003. I bilaga 1B i dessa riktlinjer anges att stora PPGD och KSPP tilldelades för att "fastställa befordringar för år 2003" (bilaga 1B i riktlinjerna). Av ovannämnda bilaga framgår dessutom att rättstjänsten har använt det totala antalet MP och TPPGD för tjänstemän i en bestämd grad som avgörande kriterium för tilldelning av PPGD. Enligt rättstjänsten är det totala antalet poäng resultatet av en avvägning mellan meriter och tjänstgöringstid i lönegrad. Har flera tjänstemän i en bestämd grad samma poängantal ges meriter företräde framför tjänstgöringstid i lönegrad.
- 294 Kommissionen har i sitt svaromål anfört att PPGD tilldelades vid rättstjänsten på grundval av varje enskild tjänstemans totala antal MP + TPPGD, samtidigt som den vidhöll att summan av MP och TPPGD som ligger till grund för beräkningen av PPGD syftar till att återspegla tidigare meriter.
- 295 Vad gäller frågan huruvida beslutet att endast tilldela sökanden en enda PPGD uppfyller kriterierna i artikel 6.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna konstaterar förstainstansrätten att den metod som använts av rättstjänsten för tilldelning av PPGD medförde att tjänstemän som kunde komma i fråga för en befordran till lönegrad A4 som hade mindre MP än sökanden, men hade tjänstgjort längre i lönegraden erhöll fler PPGD än sökanden.
- 296 Sökanden som totalt sett hade 16 MP erhöll således enbart en enda PPGD, medan de fyra tjänstemän i lönegrad A5 vid rättstjänsten som totalt sett hade 14 eller 15 MP erhöll stora PPGD, trots den omständigheten att deras meriter, såsom de bedömts i deras rapporter om karriärutveckling, var sämre än sökandens. För de fyra tjänstemän som hade placerats på andra, tredje, fjärde och femte plats, efter deras tjänstgöringstid i lönegrad A5 vid rättstjänsten uppgick den totala summan av deras MP och TPPGD till minst 21 (minst 14 MP och 7 TPPGD), medan sökanden som inte tjänstgjort lika länge i lönegraden totalt hade 19 poäng (16 MP och 3 TPPGD).

- 297 Därav följer att tilldelningen av en enda PPGD till sökanden inte följer av en tillämpning av kriterierna i artikel 6.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Administrationen har nämligen inte gjort tilldelningen av PPGD beroende av en bedömning av särskilda meriter eller exceptionella sådana hos de berörda tjänstemännen, utan av en matematisk beräkning, nämligen av summan av MP och TPPGD, varvid antalet TPPGD nödvändigtvis motsvarar antalet tjänstgöringsår (se punkt 206 ovan). Genom de kriterier för tilldelning av PPGD som används av rättstjänsten för befordringsförfarandet 2003 belönas inte ”de tjänstemän som bäst ... [är] förtjänta av dessa ”, vilket krävs enligt artikel 6.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, utan i förevarande fall tjänstemän som har ett mindre antal MP än sökanden, men som tjänstgjort längre i lönegraden än sökanden, skillnaden mellan deras TPPGD och sökandens 3 TPPGD var nämligen större än skillnaden mellan deras MP och sökandens 16 MP.
- 298 När det gäller kommissionens argument att tilldelningen av PPGD sker på grundval av tidigare meriter och inte på tjänstgöringstiden skall inledningsvis noteras att det i artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs om tilldelning av TPP ”så att det är möjligt att beakta tidigare meriter”. Vad gäller PPGD kan konstateras att artikel 6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till ett sådant kriterium.
- 299 Det skall emellertid, såsom kommissionen framhållit, preciseras att de särskilda meriter som avses i artikel 6.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, som motiverar tilldelning av PPGD inte nödvändigtvis uteslutande framgår av den senaste rapporten om karriärutveckling hos de berörda tjänstemännen. Artikel 6.3 ii innehåller nämligen en hänvisning till rapporterna om karriärutveckling, som anges i pluralform, i syfte att kunna urskilja de tjänstemän som är bäst förtjänta av PPGD vid tilldelningen av dessa poäng.
- 300 Den metod som används av rättstjänsten och som fastställer antalet PPGD på grundval av summan av MP och TPPGD vore inte lämplig i detta sammanhang. De MP som beaktades vid tilldelningen av en enda PPGD till sökanden är de 16 MP som framgår av den senaste rapporten om karriärutveckling som föregår befordrings-

förfarandet. De eventuella meriter som framgår av föregående betygsrapporter beaktades inte heller vid fastställandet av TPPGD. Enligt artikel 12.3 a i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tilldelas TPPGD nämligen automatiskt ”i form av ett poäng per år i lönegraden, högst sju poäng”.

301 Kommissionen har slutligen hänvisat till nödvändigheten av ”en övergång till ett system som beaktar tidigare meriter”. Den har i detta avseende åberopat domen i det ovan i punkt 213 nämnda målet Leonhardt mot parlamentet, punkt 51. Det skall emellertid erinras om att förstainstansrätten i denna dom uttalade att förvaltningen tillfälligt och inom vissa gränser kan avstå från en strikt tillämpning av bestämmelser och gällande principer som normalt sett är tillämpliga på befordringsförfaranden, emellertid endast för att tillgodose ett tvingande behov som anknyter till övergången från ett gammalt till ett nytt befordringssystem och för att beakta begränsningar som finns i övergången från ett system till ett annat. Det har emellertid fastställts att PPGD utgör en permanent och inte en tillfällig beståndsdel i det nya befordringssystemet och hänvisningen till domen i det ovannämnda målet Leonhardt mot parlamentet saknar följaktligen relevans. Förstainstansrätten har i detta sammanhang erinrat om att den omständigheten att ackumulerade meriter i en bestämd lönegrad skulle beaktas hos tjänstemän vid kommissionen vid den tidpunkten då ovannämnda system trädde i kraft motiverade tilldelningen av tre kategorier av tillfälliga poäng.

302 Av det som anförts ovan följer att beslutet att enbart tilldela sökanden en enda PPGD bestämdes på grundval av summan av sökandens MP och TPPGD och utgör således ett åsidosättande av kriterierna i artikel 6.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Beslutet om fastställande av sökandens totala antal befordringspoäng är rättsstridigt i den mån som sökanden endast tilldelas en enda poäng.

303 Det saknas anledning att pröva övriga invändningar som sökanden anført mot detta beslut. De kan nämligen inte föranleda att beslutet ogiltigförklaras i större utsträckning, eftersom de avser samma kategori av poäng.

Grunden genom vilken lagenligheten av beslutet att inte tilldela sökanden någon PPÖ bestrids

- 304 Sökanden har i huvudsak ifrågasatt den tid det tog att pröva det överklagande som sökanden inlämnade med stöd av artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Han har även kritiserat avsaknaden av motivering av befordringskommitténs rekommendationer. Han har slutligen åberopat att tillsättningsmyndigheten inte gjort någon effektiv prövning av hans överklagande.
- 305 Förstainstansrätten konstaterar att ett överklagande enligt artikel 13.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna skall inlämnas inom fem arbetsdagar efter det att "förteckning[en] över meriterade tjänstemän" offentliggjorts. Denna skall emellertid upprättas "[n]är [PP] tilldelats i enlighet med förfarandet i artikel 6". Överklagandet avser följaktligen beslut avseende PPGD. Denna bedömning ändras inte heller av det förhållandet att sökanden har kompletterat sitt överklagande genom att redogöra för skälen till varför han borde ha erhållit PPSA.
- 306 Beslutet att inte tilldela sökanden PPÖ fastställer således beslutet att enbart tilldela honom en enda PPGD. De grunder som åberopats mot det sistnämnda beslutet skall tolkas på så sätt att de även riktas mot beslutet att avslå överklagandet. Vid prövningen av den föregående grunden fastställdes emellertid att beslutet att tilldela sökanden en enda PPGD är behäftat med en uppenbart oriktig bedömning och att det utgör ett åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, artikel 6 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och principen om rätten till karriärutveckling. Beslutet att inte tilldela sökanden PPÖ är följaktligen behäftat med samma rättsstridigheter.
- 307 Det är i förevarande fall följaktligen inte nödvändigt att pröva de grunder genom vilka särskilt prövningen av sökandens överklagande kritiserats.

Grunden avseende beslutet att inte tilldela sökanden PPSA

308 Sökanden har ifrågasatt beslutet att inte tilldela honom PPSA med motiveringen att befordringskommitténs rekommendationer inte motiverats, att artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och principen om likabehandling åsidosatts, samt att det gjorts en uppenbart oriktig bedömning och att det föreligger maktmissbruk.

Avsaknaden av motivering av befordringskommitténs rekommendationer

— Parternas argument

309 Sökanden som inte har erhållit någon PPSA har kritiserat befordringskommittén för tjänstemän inom kategori A för att inte ha motiverat sina förslag på området.

310 Kommissionen har svarat att en förberedande rättsakt inte behöver motiveras.

— Förstainstansrättens bedömning

311 Av de skäl som anges ovan i punkterna 144 och 145 anser förstainstansrätten att argumentet inte kan godtas.

Invändningen om att tillsättningsmyndigheten inte har utövat sin behörighet enligt artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna

— Parternas argument

312 Sökanden har åberopat att tillsättningsmyndigheten enbart har fastställt den gemensamma kommitténs förslag och att den inte har tagit hänsyn till den verksamhet som utbildare/föredragshållare och representant som sökanden utövat.

313 Kommissionen har svarat att tillsättningsmyndigheten har gjort en effektiv jämförelse av personalakterna hos de tjänstemän som kan erhålla PPSA, men att den på grundval av denna bedömning beslutade att inte tilldela sökanden någon PPSA. Kommissionen har tillagt att det inte finns någonting som hindrar tillsättningsmyndigheten från att följa befordringskommittéernas förslag, såsom den gjort i förevarande fall.

— Förstainstansrättens bedömning

314 Förstainstansrätten erinrar om att förslag om tilldelning av PPSA enligt artikel 9.3 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna läggs fram av en partssammansatt arbetsgrupp inom varje behörig befordringskommitté. Efter att ha godkänts av dessa kommittéer överlämnas förslaget till tillsättningsmyndigheten.

315 Tillsättningsmyndigheten fattade beslut den 20 november 2003. Den omständigheten att den i detta sammanhang godtog befordringskommittéernas rekommendationer räcker inte för att fastställa att den inte utövat sina befogenheter. Tillsättningsmyndigheten kan i själva verket dela befordringskommittéernas bedömning.

- 316 Sökanden har bland annat riktat sitt klagomål mot beslutet att inte tilldela honom PPSA. Tillsättningsmyndigheten har emellertid avslagit sökandens klagomål med en motivering som visar att det har gjorts en effektiv bedömning av denna kategori av poäng. Tillsättningsmyndigheten har nämligen anfört att verksamhet som föredragshållare och annan verksamhet som sökanden gjorde gällande hade nära samband med hans arbetsuppgifter och de ämnesområden som han behandlade vid rättstjänsten. Tillsättningsmyndigheten har dessutom påpekat att den "insynsgrupp" vid rättstjänsten i vilken sökanden deltar är en informell instans. Tillsättningsmyndigheten anser följaktligen att denna kommitté inte kunde likställas med en gemensam kommitté, eftersom förteckningen över ytterligare verksamhet som återfinns i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är uttömmande. Tillsättningsmyndigheten har slutligen konstaterat att det i sökandens rapport om karriärutveckling 2001–2002 inte nämns någon ytterligare verksamhet under ad hoc-rubriken.
- 317 Det argument som har framförts med innebörd att tillsättningsmyndigheten inte har utövat sin behörighet effektivt saknar följaktligen grund.

Åsidosättande av artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna av tillsättningsmyndigheten

— Parternas argument

- 318 Sökanden har påpekat att han i insynsgruppen vid rättstjänsten representerar tjänstemän inom lönegrad A5. Han har också undervisat och hållit föredrag både utanför institutionen och inför sina kolleger. Detta har skett inom ramen för hans vanliga uppgifter. Sökanden anser dessutom att den omständigheten att den kunskap som krävs för att kunna undervisa och hålla föredrag erhållits inom ramen för den verksamhet som utövats vid rättstjänsten saknar relevans. Han har vidare kritiserat rättstjänsten för att inte ha informerat befördringskommittén om ifrågavarande verksamhet och för att inte ha nämnt denna verksamhet i hans rapport om karriärutveckling 2001–2002. Sökanden har slutligen gjort gällande att tjänstemän tilldelats PPSA för verksamhet som liknar den verksamhet som utövas av honom, eller till och med för mindre viktig verksamhet. Han har begärt att förstainstansrätten skall förelägga kommissionen att förete en förteckning utan

namnuppgifter på tjänstemän i lönegrad A5 som har erhållit PPSA för verksamhet som "utbildare/föredragshållare" och representant, med uppgift om exakt vilken verksamhet som utövats. Han har även begärt att kommissionen skall uppmanas att förklara hur denna verksamhet i förekommande fall skiljer sig åt från de berörda verksamhetsområde vid institutionen.

- 319 Kommissionen har understrukt att tillsättningsmyndigheten har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning inom ramen för ett befordringsförfarande. Den har vidare gjort gällande att "insynsgruppen" vid rättstjänsten endast är en informell instans som inte kan likställas med de kommittéer som nämns i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Därav följer att befordringskommittén för tjänstemän inom kategori A inte hade behörighet att tilldela sökanden PP för detta deltagande. Den omständigheten att sökanden bedrivit verksamhet som utbildare/föredragshållare ger honom ingen rätt att erhålla PPSA. Det begränsade antalet poäng som skall fördelas innebär att de endast kan tilldelas de mest förtjänstfulla tjänstemännen med tillämpning av de kriterier som anges i artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Den omständigheten att en tjänsteman har kvalifikationer innebär emellertid inte att andra inte har samma eller bättre kvalifikationer.

— Förstainstansrättens bedömning

- 320 Förstainstansrätten noterar att artikel 9.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna ger tillsättningsmyndigheten ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning. Enligt artikel 9 skall tre kriterier vara uppfyllda för att PPSA skall kunna tilldelas. Dessa syftar till att avgöra huruvida ifrågavarande verksamhet har utförts i institutionens intresse, om den ingår eller inte ingår i den berörda tjänstemannens arbetsbeskrivning eller arbetsuppgifter och om denne har utfört uppgifterna framgångsrikt. Vid undersökningen av var och en av dessa kriterier lämnas tillsättningsmyndigheten utrymme för skönsmässig bedömning. I artikel 9.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna fastställs vidare ett antal poäng som skall tilldelas på grundval av antalet tjänstemän som kan komma i fråga för befordran. Fördelningen av dessa beroende på hur verksamheten i fråga bedöms enligt bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna innebär ett val som grundar sig på en bedömning av meriter som kan komma att beaktas. Förstainstansrätten erinrar i detta sammanhang om att dess prövning måste begränsas till en kontroll av huruvida

administrationen har hållit sig inom rimliga gränser och inte har använt sin befogenhet på ett uppenbart felaktigt sätt när den utnyttjat sitt utrymme för skönmässig bedömning (se ovan punkt 291).

- 321 Vad beträffar den verksamhet som utförts av sökanden i "insynsgruppen" skall erinras om att bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna innehåller en uttömmande uppräknig av ytterligare verksamhet som utförs i institutionens intresse som kan motivera en tilldelning av PPSA enligt artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Eftersom den verksamhet som utfördes i insynsgruppen inte nämns i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna har tillsättningsmyndigheten varken gjort en felaktig rättstillämpning eller en uppenbart oriktig bedömning när den beslutat att inte tilldela sökanden PPSA för hans deltagande i ovannämnda grupp.
- 322 När det gäller den åberopade verksamheten som utbildare/föredragshållare som utövats av sökanden konstaterar förstainstansrätten att en PPSA kan tilldelas för sådan verksamhet enligt bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. I sökandens arbetsbeskrivning nämns emellertid kommunikation avseende vissa rättsliga aspekter — *internal communication*. I hans rapport om karriärutveckling 2001–2002 anges dessutom att hans uppgift är att informera kommissionen och dess avdelningar om utvecklingen av rättspraxis och gemenskapsrätten och även att sprida kunskap och erfarenheter om gemenskapsrätten. Därav följer att tillsättningsmyndigheten varken gjort en felaktig rättstillämpning eller en uppenbart oriktig bedömning då den ansåg att den undervisning som sökanden gett och de föredrag som sökanden hållit inför sina kolleger ingår i hans vanliga uppgifter. Tillsättningsmyndigheten anser därför med rätta att artikel 9.2 andra stycket andra strecksatsen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna utgör hinder mot att belöna sökanden genom tilldelning av en PPSA.
- 323 Sökanden har gjort gällande att han bedrivit extern verksamhet. Det är fråga om två föredrag om gemenskapens konkurrensrätt och europeisk förvaltningsrätt som hållits vid spanska universitet, deltagande i ett projekt omfattande rättsutredningar inom telekommunikationsområdet på begäran av italienska myndigheter och en rapport om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Sökanden har emellertid inte framfört något stöd för att detta arbete utförts "i institutionens intresse" i enlighet

med artikel 9.2 andra stycket första strecksatsen i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Dessutom har tillsättningsmyndigheten i sitt beslut av den 15 juni 2004 påpekat att rättstjänsten inte angett sökandens namn i förteckningen över tjänstemän som enligt dess uppfattning kan komma i fråga för tilldelning av PPSA. Tillsättningsmyndigheten har vidare noterat att rättstjänsten inte heller upptagit ovannämnda verksamhet under den rubrik i rapporten om karriärutveckling som är avsedd för ”särskilt arbete”. Sökanden har kritiserat denna underlåtenhet, men denna kritik kan inte tas upp till sakprövning eftersom den innebär ett ifrågasättande av rapporten om karriärutveckling 2001–2002, vilken inte har bestridits inom föreskriven tid. Sökanden har också gjort gällande att han angett verksamheten i fråga i den del av rapporten om karriärutveckling som skulle kompletteras av honom. Denna angivelse är emellertid inte avgörande, eftersom sökandens bild av den egna verksamheten naturligtvis är subjektiv.

324 Slutligen kan sökandens begäran att kommissionen skall förpliktas att översända en förteckning utan namnuppgifter på tjänstemän som erhållit PPSA till förstainstansrätten, i vilken dessutom den verksamhet för vilken PPSA tilldelades anges, och skälen till varför denna verksamhet inte ansågs som verksamhet som beträffar de berörda tjänstemännens normala arbetsuppgifter inte vinna bifall. Sökanden har i själva verket inte visat att den verksamhet för vilken han, enligt egen uppfattning, borde ha tilldelats PPSA, uppfyllde kriterierna för tilldelning av PPSA i artikel 9.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Även om det skulle antas att en eller annan tjänsteman tilldelats en PPSA för att ha utfört verksamhet som uppfyller kriterierna i artikel 9.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna innebär detta inte att beslutet att inte tilldela sökanden PPSA är rättsstridigt.

325 Därav följer att grunden att artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts inte kan godtas.

Maktmissbruk

— Parternas argument

326 Sökanden anser att maktmissbruk förekommit i samband med tilldelningen av PPSA. Han har anfört att verksamhet som ”utbildare/föredragshållare” endast har

beaktats i enskilda fall och på ett godtyckligt sätt, trots att de intar plats fyra av sex (i fallande rangordning) i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Han har också noterat att dessa verksamheter inte upptagits i 2004 års version av genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, eftersom det är svårt att dra gränsen mellan verksamhet som utbildare eller föredragshållare och en tjänstemans normala verksamhet.

- 327 Svaranden anser att det av dess svar på föregående delgrunder framgår att svarandens verksamhet som utbildare/föredragshållare har beaktats på ett adekvat sätt och att PPSA tilldelats i enlighet med de kriterier som anges i artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Den omständigheten att ifrågavarande verksamhet från och med befordringsförfarandet 2004 inte upptagits i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna på grund av svårigheter att tillämpa detta kriterium utgör inte stöd för att maktmissbruk föreligger.

— Förstainstansrättens bedömning

- 328 Förstainstansrätten erinrar om att begreppet maktmissbruk har en bestämd innebörd och avser det fallet att en administrativ myndighet använder sin behörighet för ett annat ändamål än det som ligger till grund för behörigheten. Ett beslut innebär maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter kan antas att det har antagits för att uppnå andra mål än dem som angetts (domstolens dom av den 5 juni 2003 i mål C-121/01 P, O'Hannrachain mot parlamentet, REG 2003, s. I-5539, punkt 46, förstainstansrättens dom av den 11 juni 1996 i mål T-118/95, Anacoreta Correia mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-283 och s. II-835, punkt 25, och dom av den 14 oktober 2004 i mål T-389/02, Sandini mot Europeiska gemenskapernas domstol, REGP 2004, s. I-A-295 och s. II-1339, punkt 123).

- 329 Maktmissbruk utgör följaktligen en grund för fullständig ogiltigförklaring, vilken inte är en följd av en felaktig tillämpning av artikel 9 och bilaga I i genom-

förändebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Av prövningen av föregående argument framgår dessutom att artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna har tillämpats på ett korrekt sätt. Den omständigheten att verksamhet som utbildare/föredragshållare från och med befordringsförfarandet 2004 inte upptagits i bilaga I till genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna utgör dessutom inte stöd för att det fanns ett dolt syfte bakom beslutet att inte tilldela sökanden PPSA under befordringsförfarandet 2003 eller, mer allmänt, att bestämmelserna under denna rubrik tillämpats på ett felaktigt sätt i hans fall.

- 330 Argumentet saknar alltså grund. Detta gäller följaktligen även alla andra delar av grunden avseende beslutet att inte tilldela sökanden någon PPSA.

Grunden avseende beslutet att inte tilldela sökanden någon TPPBK

Parternas argument

- 331 Sökanden har anfört att beslutet av befordringskommittén för tjänstemän inom kategori A avseende tilldelning av TPPBK inte har motiverats. Tillsättningsmyndighetens beslut avseende hans klagomål har inte heller motiverats.
- 332 Kommissionen har svarat att en förberedande rättsakt inte behöver motiveras och att förklaringarna som anges i beslutet om att avslå sökandens klagomål är tillräckliga.

Förstainstansrättens bedömning

333 Förstainstansrätten erinrar om att befordringskommittéerna endast har behörighet att lämna förslag om tilldelning av TPPBK (se ovan punkt 84). De är av skäl som redan har redogjorts för ovan i punkt 143 och följande punkter inte skyldiga att motivera sina förslag. Sökanden kan följaktligen inte kritisera tillsättningsmyndigheten för att inte ha motiverat sitt beslut av den 15 juni 2004 om att inte tilldela honom TPPBK. Sökanden har i sitt klagomål nämligen inte gjort gällande att sådana poäng borde ha tilldelats honom och har inte anfört något konkret argument i detta avseende. Dessutom innehåller tillsättningsmyndighetens beslut en motivering avseende genomförandet av övergångsbestämmelserna. Slutligen har det i *Administrativa meddelanden* nr 34-2003 redan angetts att befordringskommittéerna kan lämna förslag om tilldelning av högst 2 poäng till tjänstemän vars situation så medger och i *Administrativa meddelanden* nr 82-2003 preciserades de viktigaste fallen som motiverade en tilldelning av dessa.

334 Denna grund kan följaktligen inte godtas.

Grunden avseende förteckningen över de tjänstemän som befordrats

Parternas argument

335 Vid sidan av de grunder, genom vilka sökanden bestrider lagenligheten av förberedande rättsakter som kan ha inverkan på lagenligheten av förteckningen över de tjänstemän som befordrats, har sökanden även direkt ifrågasatt dess giltighet. Han har anfört att tillsättningsmyndigheten underlåtit att jämföra de enskilda kandidaternas meriter vid bedömningar rörande befordran och att den endast fastställt den förteckning över meriterade tjänstemän som upprättades av befordringskommittén.

- 336 Enligt kommissionen har tillsättningsmyndigheten rätt att följa de förslag som utarbetats av befordringskommittéerna och sökanden har inte visat att den underlåtit att använda sig av sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

Förstainstansrättens bedömning

- 337 Förstainstansrätten erinrar om att denna kommitté upprättade den förteckning över meriterade tjänstemän som avses i artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna den 13 november 2003 utifrån den förteckning som offentliggjordes den 7 juli 2003 och dess förslag om tilldelning av PPSA, PPÖ och TPPBK. Tillsättningsmyndigheten upprättade förteckningen över de tjänstemän som befordrats den 20 november samma år i enlighet med dessa förslag. Såväl kriterierna för tilldelning av MP och PP som de förfaranden som inrättades genom genomförandebestämmelserna för artikel 43 och artikel 45 i tjänsteföreskrifterna medför en objektiv bedömning av meriter och minskar de faktorer som uppmuntrar tillsättningsmyndigheten att avvika från befordringskommitténs förslag.
- 338 Den omständigheten att det inte finns några meningsskiljaktigheter mellan befordringskommittén för tjänstemän inom kategori A och tillsättningsmyndigheten räcker i varje fall inte för att fastställa att tillsättningsmyndigheten faktiskt inte utövat sina befogenheter.
- 339 Denna grund kan följaktligen inte godtas.

4. Räckvidden av ogiltigförklaringen

- 340 Förstainstansrätten har dragit slutsatsen att invändningen mot beslutet att endast tilldela sökanden en enda PPGD är välgrundad (se ovan punkt 286 och följande punkter). De rättsstridigheter som konstaterats påverkar beslutet att totalt tilldela honom endast 20 befordringspoäng.

- 341 Förstainstansrätten skall dock undersöka om dessa rättsstridigheter också har en inverkan på förteckningen över tjänstemän som befordrats i lönegrad A4 under befordringsförfarandet 2003 eller beslutet att inte ange sökandens namn i denna förteckning.
- 342 Svaret på den frågan är beroende av om de åtgärder som kommissionen måste vidta för att avhjälpa ovannämnda rättsstridigheter kan få sökanden att uppnå tröskelvärdet för befordran som fastställts till 31 poäng för befordringsförfarandet 2003 i *Administrativa meddelanden* nr 69-2003.
- 343 Sökanden har i förevarande fall 16 MP och 3 TPPGD. Han skulle även kunna erhålla upp till 10 PPGD enligt artikel 6.4 a i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Av artikel 13.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna framgår att tillsättningsmyndigheten efter överklagande kan tilldela ”kompletterande [PPÖ] (utöver generaldirektoratets ... poängantal)”. I sina svar på förstainstansrättens frågor har kommissionen anfört att ett sådant överklagande kan tas upp till prövning även om det berörda generaldirektoratet tilldelat 10 PPGD till den berörda tjänstemannen, det vill säga det högsta möjliga antalet poäng. Kommissionen har dessutom påpekat att PPÖ kunde tilldelas utan begränsningar. Denna tolkning är förenlig med den avgörande roll som tillsättningsmyndigheten ges enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna för att bedöma tjänstemännens meriter inför en eventuell befordran. Kommissionen har dessutom redogjort för den begränsade inverkan som målgenomsnittet och påföljderna vid överskridande av detta som föreskrivs i artikel 6.1 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och i *Administrativa meddelanden* nr 99-2002 har på myndighetens utrymme för skönsmässig bedömning (se ovan punkt 168 och följande punkter).
- 344 Under dessa omständigheter är det inte uteslutet att sökanden kan uppnå ovannämnda tröskelvärde för befordran.
- 345 Därav följer att besluten av den 20 november 2003 genom vilka tillsättningsmyndigheten, å ena sidan, fastställde det totala antalet befordringspoäng som skulle tilldelas sökanden under befordringsförfarandet 2003 till 20 och, å andra sidan, beslutade att inte uppta sökanden i förteckningen över meriterade tjänstemän i lönegrad A4, skall ogiltigförklaras.

- 346 Sökanden har emellertid begärt att förteckningen över befordringsbara tjänstemän i lönegrad A5 och förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A4 ogiltigförklaras i dess helhet. Han har gjort gällande att i motsats till det gamla systemet fortsätter de beslut som fattats inom ramen för befordringsförfarandet 2003 att gälla när detta avslutats på grund av systemet med ackumulering av befordringspoäng. Han har också åberopat att de invändningar om rättsstridighet som han anfört mot genomförandebestämmelserna för artiklarna 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna, avsaknaden av förberedande rättsakter och en jämförelse av meriter har inverkan på hela förfarandet och alla tjänstemän som berörs av detta.
- 347 Av punkt 87 och följande punkter ovan framgår emellertid att förteckningen över meriterade tjänstemän som avses i artikel 10 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är en förberedande rättsakt som inte kan ogiltigförklaras.
- 348 Av förstainstansrättens bedömning ovan i punkterna 125–256 framgår dessutom att sökandens krav att hela förteckningen över tjänstemän som befordrats skall ogiltigförklaras på grund av att genomförandebestämmelserna för artiklarna 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridiga eller att det inte antagits några förberedande rättsakter grundar sig på en felaktig förutsättning, eftersom invändningarna om rättsstridighet och ifrågasatt grund saknar fog.
- 349 Slutligen skulle en ogiltigförklaring av hela förteckningen över tjänstemän som befordrats, som innehåller namnen på 141 tjänstemän, utgöra en alltför långtgående påföljd (se i detta avseende domstolens dom av den 5 juni 1980 i mål 24/79, Oberthür mot kommissionen, REG 1980, s. 1743, punkt 13, förstainstansrättens dom av den 10 juli 1992 i mål T-68/91, Barbi mot kommissionen, REG 1992, s. II-2127, punkt 36, och domen i det ovan i punkt 220 nämnda målet Rasmussen mot kommissionen, punkt 52, och dom av den 6 juli 2004 i mål T-281/01, Huygens mot kommissionen, REGP 2004, s. I-A-203 och s. II-903, punkt 141). Denna bedömning motsägs inte av den vanligt förekommande omständigheten att de beslut som fattats inom ramen för det ifrågasatta befordringsförfarandet inte upphör att gälla efter detta, så att sökanden i framtiden kan komma att konkurrera med de tjänstemän vars befordran inte ogiltigförklarats.

Åtgärder för processledning

- 350 Sökanden har begärt att förstainstansrätten skall vidta ett flertal åtgärder för processledning.
- 351 Han har för det första begärt att förstainstansrätten skall förelägga svaranden att lämna ut anonymiserade uppgifter om antalet TPP, MP och PPGD som varje tjänsteman i lönegrad A5 vid rättstjänsten tilldelats. Förstainstansrätten anser att denna åtgärd är onödig med hänvisning till de konstateranden som gjorts ovan i punkt 296.
- 352 Sökanden har för det andra begärt att förstainstansrätten skall förelägga svaranden att förete det förslag avseende tilldelning av PPGD till sökanden som borde ha utarbetats av Santaolalla Gadea, som är den direktör sökanden är underställd, eller varje annat dokument vari ett sådant förslag omnämns. Denna åtgärd har redan förordnats av förstainstansrätten under förfarandet.
- 353 Sökanden har för det tredje begärt att förstainstansrätten skall förelägga svaranden att förete en förteckning utan namnuppgifter på tjänstemän i lönegrad A5 som erhållit poäng för verksamhet som utbildare/föredragshållare med uppgift om vilken verksamhet som utövats och förklara hur denna verksamhet avviker från dessa tjänstemäns verksamhetsområde vid institutionen. Av de skäl som anges ovan i punkt 324 saknas anledning att bifalla denna begäran.

Rättegångskostnader

- 354 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom svaranden har tappat målet, skall sökandens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) **Kommissionens beslut i vilket det totala antalet befordringspoäng som tilldelas sökanden fastställs till 20 poäng och beslutet att inte uppta sökanden i förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A4 under befordringsförfarandet år 2003 ogiltigförklaras.**
- 2) **Talan ogillas i övrigt.**

3) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 19 oktober 2006.

Justitiesekreterare

Ordförande

E. Coulon

M. Vilaras

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	II - 4150
Bakgrund och förfarande	II - 4160
Parternas yrkanden	II - 4163
Huruvida talan kan tas upp till sakprövning	II - 4165
1. Befordringssystemet	II - 4166
2. Befordringsförfarandet	II - 4168
3. Rättsakt som går sökanden emot	II - 4175
4. Fristerna för att väcka talan	II - 4179
Saken	II - 4185
1. Invändningar om rättsstridighet beträffande vissa bestämmelser i genomförandebestämmelserna för artiklarna 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna	II - 4185
Den första invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artikel 2 i genomförandebestämmelserna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och mot artiklarna 3, 6, 7, 9, 10, 12 och 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna	II - 4186
Invändningen om att antalet MP inte är av avgörande betydelse	II - 4186
— Parternas argument	II - 4186
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4187
Bristen på motivering	II - 4190
— Parternas argument	II - 4190
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4190
Huruvida artikel 26 i tjänsteföreskrifterna och rätten till försvar åsidosatts genom genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna	II - 4192
— Parternas argument	II - 4192
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4193
	II - 4251

Huruvida överklaganden enligt artikel 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är effektiva	II - 4194
— Parternas argument	II - 4194
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4195
Åsidosättande av principen om god förvaltningssed och rätten till ett opartiskt och rättvist förfarande	II - 4195
Den andra invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artiklarna 6 och 7 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 jämförda med Administrativa meddelanden nr 99-2002, som föreskriver ett målgenomsnitt som inskränker generaldirektoratens utrymme för skönsmässig bedömning	II - 4196
Parternas argument	II - 4196
Förstainstansrättens bedömning	II - 4197
Den tredje invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, som tillmäter anciennitet alltför stor vikt, är otydlig och oförenlig med tillsynsmyndighetens behörighet	II - 4204
Huruvida artikel 12 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är av övergående karaktär	II - 4204
— Parternas argument	II - 4204
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4205
Påståendet att anciennitet i lönegrad är den avgörande faktorn vid tilldelning av TPP	II - 4205
— Parternas argument	II - 4205
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4207
Befordringskommittéernas avsaknad av behörighet att tilldela TPPBK	II - 4212
— Parternas argument	II - 4212
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4213
Den fjärde invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artikel 9 och punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i bilaga I i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som medför att vissa arbetsinsatser övervärderas	II - 4213
Parternas argument	II - 4213
Förstainstansrättens bedömning	II - 4214

Den femte invändningen om rättsstridighet, som riktas mot artikel 7.2 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som anses diskriminerande	II - 4217
Parternas argument	II - 4217
Förstainstansrättens bedömning	II - 4218
2. Grunden om att beslut inte fattats beträffande överklagandena och att beslut om tilldelning av PPSA, TPPBK och KSPP saknas	II - 4219
3. Grunderna avseende rättsstridighet vid genomförandet av genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna	II - 4222
De grunder genom vilka sökanden bestrider beslutet att endast tilldela sökanden en enda PPGD	II - 4223
Åsidosättande av motiveringsskyldigheten	II - 4223
— Parternas argument	II - 4223
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4224
Åsidosättandet av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, artiklarna 6 och 13 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, principen om rätten till karriärutveckling, och invändningen om att det gjorts en uppenbart oriktig bedömning och om maktmissbruk	II - 4227
— Parternas argument	II - 4227
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4229
Grunden genom vilken lagenligheten av beslutet att inte tilldela sökanden någon PPO bestrids	II - 4235
Grunden avseende beslutet att inte tilldela sökanden PPSA	II - 4236
Avsaknaden av motivering av befordringskommitténs rekommendationer ..	II - 4236
— Parternas argument	II - 4236
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4236
Invändningen om att tillsättningsmyndigheten inte har utövat sin behörighet enligt artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna	II - 4237
— Parternas argument	II - 4237
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4237

Åsidosättande av artikel 9 i genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna av tillsättningsmyndigheten	II - 4238
— Parternas argument	II - 4238
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4239
Maktmissbruk	II - 4241
— Parternas argument	II - 4241
— Förstainstansrättens bedömning	II - 4242
Grunden avseende beslutet att inte tilldela sökanden någon TPPBK	II - 4243
Parternas argument	II - 4243
Förstainstansrättens bedömning	II - 4244
Grunden avseende förteckningen över de tjänstemän som befordrats	II - 4244
Parternas argument	II - 4244
Förstainstansrättens bedömning	II - 4245
4. Räckvidden av ogiltigförklaringen	II - 4245
Åtgärder för processledning	II - 4248
Rättegångskostnader	II - 4249